

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2011

Núm. 8

Presidència de la Molt Honorable Sra. Aina Rado i Ferrando

Sessió celebrada dia 24 de maig del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA del Conseller d'Economia i Hisenda del Govern de les Illes Balears, amb la finalitat d'informar sobre la reunió mantinguda en el Consell de política fiscal i financera, el passat 27 d'abril.

46

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats. Aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent, en compliment del que disposa l'article 60.4 del Reglament, atès els escrits RGE núm. 1285/11 i 1286/11 del Grup Parlamentari Popular, i l'acord adoptat per la Mesa de la Diputació Permanent a la sessió del passat 3 de maig, en el sentit de convocar la Diputació Permanent, per tal que hi comparegui, conformement amb l'article 184 del Reglament, el conseller d'Economia i Hisenda del Govern de les Illes Balears, amb la finalitat d'informar sobre la reunió mantinguda en el Consell de Política Fiscal i Financera el passat 27 d'abril.

Abans d'entrar en el debat de l'ordre del dia, agrairia que comunicassin si els assistents són membres titulars o si són suplents.

EL SR. SERRA I TORRES:

Sra. Presidenta, Antoni Serra substitueix José Ramón Bauzá.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Bon dia, Sra. Presidenta, Francesc Dalmau substitueix Margarita Mercadal.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Bon dia, presidenta, Rosamaria Alberdi substitueix Francesc Antich.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

Compareixença del Conseller d'Economia i Hisenda del Govern de les Illes Balears, amb la finalitat d'informar sobre la reunió mantinguda en el Consell de política fiscal i financera, el passat 27 d'abril.

Començarem la sessió d'avui i primer de tot té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda del Govern de les Illes Balears en funcions sense limitació de temps. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Bon dia a tothom. En primer lloc vull felicitar el Partit Popular pels resultats electorals obtinguts, la qual cosa, com és natural, el farà abordar d'una manera directa la política econòmica en un temps que és particularment difícil. Estic ben segur que aquest contacte directe amb els ressorts de l'economia pública i amb tot allò que afecta les magnituds macroeconòmiques i microeconòmiques li farà variar al PP algunes de les opinions i discursos que he escoltat aquests darrers anys i de manera més intensa aquests últims sis mesos.

Per la meua banda, senyores i senyors diputats, he hagut de sentir de forma insistent que amagava informació econòmica i que fins i tot no em deixaven anar a la cambra a explicar aspectes destacats de la nostra evolució econòmica en general i d'altres de caire més específic. L'acusació d'obscurantisme, d'opacitat ha presidit massa sovint algunes, al meu parer, desafortunades afirmacions que m'han arribat a través dels mitjans de comunicació, fins i tot en el mateix recinte parlamentari.

Tot just a tall indicatiu, haig de dir que la legislatura es tancà, en efecte, amb un pressupost prorrogat, però que en cap moment no s'ha ocultat informació que calia aportar en un cas excepcional com aquest. De fet, les liquidacions trimestrals s'envien a la cambra com sempre, amb tota normalitat. Generar alarmes interessades i inexactes en el camp de l'economia, ho he dit en moltes ocasions, és un exercici de gran irresponsabilitat.

Pel que fa a la qüestió de la manca d'informació, des del mes de setembre del 2010 fins al tancament de la legislatura i a tall recordatori, he respost a vuit interpel·lacions, he afrontat sis mocions presentades per l'oposició, he fet quatre compareixences davant la comissió, he respost 62 preguntes orals davant el plenari, tot relacionat amb temes pressupostaris i econòmics i aportant informacions precises. A més, he contestat per escrit 147 preguntes i 74 peticions de documentació. No crec, senyores i senyors diputats, que es pugui titllar tot això d'obscurantisme.

A més, s'han aportat les grans xifres del pressupost prorrogat, 3.200 milions d'euros, la distribució per capítols, en tota la seva extensió, les previsions d'endeutament. S'ha comunicat quines eren les conselleries més afectades per un retall conjunt de 184 milions d'euros el 2011 en relació amb el 2010. S'han comunicat les perspectives de creixement econòmic i la realitat de dos indicadors cabdals, el deute i el dèficit públic. Tot això sense trampes i amb unes dades que en el cas del pressupost es traslladen, com deia, trimestralment al Parlament amb les seves concrecions d'execució.

Però voldria desgranar un poc més tots aquests temes i el marc del context que els justifiquen.

Senyores i senyors diputats, vivim a hores d'ara la crisi econòmica més severa des dels anys trenta. És ben cert que aquesta recessió manté punts en comú amb altres moments històrics i que, per tant, elements concrets que la defineixen es poden trobar en crisis pretèrites. Però alhora no és menys real que la dimensió i la profunditat de les caigudes econòmiques per tot el món desenvolupat suposen nous reptes per a l'economia. Noves fites emergeixen del drama d'una crisi que en la conjuntura present palesa signes contradictoris, presidits per una intensa i extensa volatilitat.

La realitat és que el 2007, segons dades de l'IBESTAT i que FUNCAS avalà amb xifres fins i tot superiors, l'exercici es tancà amb un creixement econòmic que fregava el 3%, mentre que el 2008 s'acostava a l'1,5%; Balears encapçalà aquell any 2008 el creixement econòmic regional d'Espanya en unes coordenades -val a dir-ho- que ja començaven a conèixer els estralls de les caigudes borsàries, la desfeta dels bancs

estrangers i el trasllat de tot això des de l'esfera financera a l'economia real.

No hem d'amagar que les previsions fetes per a l'elaboració del pressupost del 2008 situaven el creixement en cotes més elevades, però haig de dir que les estimacions de creixement són això, estimacions, corregibles en funció dels avatars econòmics que no sempre es poden predir, ni responen a la racionalitat estricta dels agents econòmics i socials. Tots els governs del món, absolutament tots, revisaren a la baixa les seves previsions de creixement i els emplaç que me'n diguin tot just un que no ho va fer, cosa que és recurrent quan es fa prospectiva econòmica en circumstàncies normals. I fou així per una raó clara, perquè entre juliol i desembre del 2008 es produí de manera gradual, però amb contundència temporal, la fallida d'entitats bancàries i agències d'assegurances que representaven firmes considerades sòlides, de rigor i solvència reconegudes pels mercats. Les circumstàncies, per tant, eren qualsevol cosa menys normals.

El pas d'aquest estat de prostració a l'economia real es desencadenà de forma virulenta en el segon semestre del 2008 i sobretot al llarg del 2009, un any en què el Govern va fer previsions molt més ajustades, l'auguri situava el creixement fregant l'1%, essent també erroni, com les de tots els governs amb contextos tan volubles. Però tant a l'exercici 2008 com al 2009 la principal decisió en política econòmica fou estimular la inversió pública, en aquelles infraestructures que, qualificades de silencioses, per oposar-les a les més visibles i consumidores de capital natural, sorolloses en summa, pretenien dotar de majors capacitats socials i alhora d'incentius i estímuls a l'atonia que de mica en mica es feia present sobretot al sector de la construcció.

Aleshores, 2008 i 2009, la nostra decisió presa en l'elaboració del pressupost del 2008, coincidí plenament amb les mesures que les principals institucions econòmiques internacionals i bona part dels governs del món adoptaren poc després. Els informes del Fons Monetari Internacional i del Banc Mundial eren taxatius i encaixaven per complet amb les diagnòsis de la Reserva Federal i d'altres entitats semblants. Augmentaven un feix de polítiques d'estímul fiscal, on la preocupació central es bifurcava en sendes línies: el salvament del sistema financer internacional per un cantó i una certa despreocupació pels dèficits i els desequilibris pressupostaris per l'altre, en el benentès que aquests avanços s'havien de resoldre en el decurs de les polítiques econòmiques implementades durant el cicle.

És important subratllar que en aquest pressupost 2008, el primer que confeccionarem, una part considerable d'increment de la despesa era atribuïble a compromisos adquirits durant la primera meitat de l'any 2007, que tenien conseqüències directes sobre el pressupost nou, el del 2008. Em referesc a les depuradores 26 milions d'euros; la Llei de dependència 17 milions; palau de congressos 10,5; manteniment del metro 22 milions; les amortitzacions del metro 12,5; nòmines d'educació i la concertació del batxillerat 68 milions; les nòmines de sanitat 106 milions; les carreteres 46 milions; la dotació per al Consell de Formentera 8 milions i els convenis de carreteres 30 milions. Un total de 346 milions d'euros, als quals cal afegir partides sense dotació pressupostària, IBATUR 23 milions; Palma Arena

43 milions; Serveis Ferroviaris 30 milions; CDEIB 4 milions; i Eurobasket 14 milions. Un total de 104 milions d'euros.

Això condicionà l'exercici i els posteriors, en un escenari que a la segona meitat de l'any 2008 esclatava amb virulència per mor de les conseqüències de la crisi econòmica. En aquest respecte es tractava d'esperonar un creixement que cada vegada era més anèmic, contagiats pels problemes que s'encadenaven a l'esfera de les finances i que inferien dues dificultats greus: la desconfiança en el futur immediat i el col·lapse del crèdit interbancari. Les aixetes creditícies es començaren a bloquejar, mentre possibles decisions d'inversions privades s'ajornaven, o es desestimaven per por al futur. La translació al món del consum era a bola vista, la gent que disposava de capacitat de renda tangible retreia les seves inversions i de despesa. Mentrestant, l'increment de l'atur alentia en paral·lel les disponibilitats de la demanda agregada en mans de particulars.

En aquest escenari convuls i canviant, pens que adoptarem des de la perspectiva econòmica les mesures que calien. Vull remarcar que no eren les úniques factibles. Aquestes mesures es concreten en unes vessants molt clares.

Primera, l'objectiu de confeccionar fulls de ruta en política econòmica que fossin compartides entre les administracions i els agents econòmics i socials. Els disset acords del pacte per la competitivitat amb translació pressupostària concreta representen una mostra il·lustrativa que no pas isolada en aquest sentit. Al mateix temps, es dissenyaren 30 mesures de xoc front a la crisi econòmica, comentades a la mesa de seguiment de l'economia balear, amb continguts pressupostaris específics.

En segon lloc ens decidírem per una política fiscal estable, tot i amb un seguit de correccions...

(Remor de veus)

Si m'ho permet la Presidència contestaré l'objecte, però m'agradaria emmarcar tot això dins la política econòmica que s'ha desenvolupat...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Una mica de silenci. Una mica de silenci, senyors diputats. Jo entenc que el conseller ho farà, però és cert que segurament vol emmarcar la seva contestació dins un context. Per tant, tinguem una mica de paciència. Jo ja li he fet arribar quin és l'objecte de la compareixença, segons la petició del Grup Popular.

Per tant, pregaria una mica de silenci...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Supòs que tenc dret a bastir el meu discurs? Contestaré el que se'm demana...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, no entri en diàleg per favor i continuï tenint en compte quin és l'objecte de la compareixença.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Bé. Com deia, ens decidírem a més per una política fiscal estable, tot i un seguit de correccions que afectaven positivament les rendes més baixes i els col·lectius més vulnerables. En cap moment no es va plantejar seriosament una pujada de la tributació o una relaxació fiscal més elevada, tal i com es demanava des de grups socials, lògicament divergents quant a aquestes qüestions. L'esforç inversor especificat en uns 2.150 milions d'euros de pressupost propi els anys 2008, 2009 i 2010, amb un grau d'execució superior al 90% en exercicis ja liquidats. És a dir, en tres anys s'igualà un esforç inversor que es va fer entre l'any 2003 i 2007 en quatre exercicis, amb un condicionant particular, l'evolució força més positiva dels ingressos en aquell quadrienni, mentre la pèrdua d'entrades tributàries era cada vegada més palesa a partir de la segona meitat de l'any 2008.

Quart. El treball sinèrgic amb l'Estat per desplegar l'Estatut d'Autonomia en el seu àmbit inversor, amb un acord important que garanteix la inversió executada de 400 milions d'euros fins l'any 2014. Un total doncs, de 2.800 milions d'euros amb què cal disposar l'any 2014 del nou règim especial. Deixam en marxa un procés de negociació ja avançat pel que fa a inversions estatutàries corresponents a 2011 que, tal i com ja vaig indicar, es reduiran per mor del retall inversor dels ministeris.

Cinquè punt. La canalització dels esforços en política social, amb alguns exemples prou il·lustratius. 83 milions d'euros a famílies que tenen persones dependents o 8 milions per cobrir necessitats de persones afectades per la crisi, en els capítols d'emergència social i rendes mínimes d'inserció. Tot això malgrat les dificultats pressupostàries i de tresoreria que es podien albirar amb una caiguda efectiva dels ingressos.

Sisè punt. El tancament d'un nou model de finançament que contemplés canvis determinants en relació amb l'anterior, sobretot pel que fa a l'actualització demogràfica i la major participació a la cistella d'impostos, a banda d'establir una clàusula fonamental que afecta el fons de suficiència. Tres elements que no estaven inserits en el model precedent i que d'entrada significaren 328 milions d'euros en recursos addicionals el 2009, 400 milions el 2010 i prop de 500 el 2011.

Un setè element que cal subratllar: la preocupació del Govern des del començament de la legislatura per bastir basses programàtiques i efectives d'un nou model de creixement. Aquest tema ha generat molt sovint comentaris sorneguers per part dels detractors de dita idea, com si es tractés més d'un producte de laboratoris acadèmics, sense cap mena

d'aplicabilitat a la realitat econòmica. Vull reiterar unes premisses essencials.

Primera, el turisme de masses és la nostra plataforma central, constitueix la nostra primordial columna vertebral que dispersa positivament altres possibilitats productives. Parlar d'un nou model de cap de les maneres no implica dejectar o menystenir les capacitats innegables que té el vigent. Suposa ni més ni menys fer-se ressò de les principals aportacions que s'estan fent en el camp de l'economia, que una economia de serveis madura i avançada com és la balear, sacsejada per problemes importants de competitivitat pot aportar ingredients a la producció que infereixen majors valors afegits als *out put* finals. S'ha dit fins a l'extenuació, Balears no pot competir per la via dels preus, atenent l'embranchida de destinacions emergents ja consolidades a la Mediterrània. Ho ha de fer amb l'estímul de polítiques de qualitat, amb complicitats demostrades entre els àmbits públic i privat.

L'economia balear palesa signes tangibles de diversificació del seu sector terciari. L'augment de les activitats quaternàries i quinàries és efectiu en un context global de contracció econòmica i incrementen a més el seu pes en el conjunt de la producció de les illes, fins arribar a constituir gairebé un terç del valor del sector serveis, amb una xifra de producció estimada de 7.600 milions d'euros el 2009.

Les conseqüències de la crisi són clar i llampant dues, des de la perspectiva de l'economia pública: els augments del deute públic i del dèficit públic. Dos problemes que s'han expandit en la present legislatura. Les dades són significatives, per un costat el deute públic tabulat pel Banc d'Espanya, ha passat d'uns 1.800 milions d'euros el 2007 a 4.000 a les acaballes del 2010. Les motivacions d'aquest creixement les he explicades anteriorment, però convé recuperar un argument central. Front a la caiguda de l'activitat privada es va pensar que la inversió pública esdevenia la primordial palanca de creixement amb la qual activar el teixit productiu, mentre caïen estrepitosament els ingressos, més d'un 30%, per evitar la destrucció de més llocs de treball i afavorir l'entorn econòmic de les empreses. No és debades recordar que el 2003 el deute públic de Balears era de 858 milions d'euros...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Perdoni, Sra. Presidenta. És que no sentim la intervenció del Sr. Conseller. Jo demanaria una mica de silenci. Els portaveus intentem escoltar el conseller i no hi ha manera. Si em permet, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, Sr. Diputat, som a una sala que donada l'afluència de gent és més complicat que a la sala de plens i efectivament se sent molt de renou. Per tant, demanaríem silenci per favor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sra. Presidenta, perfecte. Nosaltres entenem que s'ha de guardar silenci, però demanàriem a la presidenta que apliqués el Reglament i que se cenyís a l'ordre del dia. De moment encara no hem escoltat ni una sola paraula de l'ordre del dia que ens té a tots aquí reunits. Li demanàriem per favor que aplicàs el Reglament i que deixàs ja aquestes contemplacions que té amb el conseller.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, efectivament, la compareixença del conseller és per una qüestió molt determinada. També em sembla bé que el conseller pugui emmarcar la seva intervenció i donat que ell no té limitació de temps, jo també li concediré a vostè el temps que consideri necessari per emmarcar la seva intervenció. Si li pareix bé.

Sr. Conseller, continuï.

Una mica de silenci, per favor. Sr. Diputat, per favor.

Conseller, continuï.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Com deia, no és debades recordar que el 2003 el deute públic era de 858 milions d'euros, que passà a prop de 1.800 milions el 2007, és a dir, gairebé 1.000 milions d'euros més en un escenari en què el PIB evolucionà a l'alça, del 0,6% al 2,8, amb un increment notable dels ingressos tributaris, més d'un 45%, en una fase de bonança econòmica, on l'activitat privada era potent.

Vull reiterar amb claredat que aquesta aposta, l'esperonament de l'esforç inversor, no era l'única possibilitat en política econòmica, som conscient que altres alternatives igualment respectables s'haguessin pogut explorar; una, per exemple, divulgada pel Partit Popular, la davallada d'impostos, tot esperant la formació de corbes de Laffer, una qüestió encara inèdita en el camp de l'economia, per a la nostra diagnosi encaixar en la que altres comunitats autònomes varen fer i, com ja he dit, aconsellaren les principals institucions econòmiques.

Per tant, la previsió que feim és que el deute públic sobre el PIB haurà passat del 7% el 2007 al 15% el 2011, dades de deute públic sobre PIB.

No podem entendre correctament aquesta evolució, que cal corregir, sense les coordenades econòmiques i socials en les quals ens hem mogut aquests quatre anys.

Quant al dèficit públic, una altra dada importantíssima; s'ubicava entorn de l'1% sobre el PIB el 2007, a les acaballes del 2010 és del 4,16%. De bell nou, l'extrema davallada dels ingressos tributaris i la necessitat d'endegar polítiques públiques en un entorn greu de crisi econòmica justifica l'assoliment d'aquest guarisme.

La situació descrita, d'increment de deute i dèficit, és extensible a totes les economies del món, que actuaren amb la mateixa disposició que el Govern. En aquest sentit, es varen plantejar una sèrie de mesures econòmiques a partir del mes de maig de l'any 2010, que afectaven una reducció dràstica dels indicadors sobretot de dèficit públic. Això que es va determinar com a un requeriment dels mercats, ha imposat una sèrie de polítiques econòmiques, de polítiques públiques de contracció en el camp de la despesa.

El Govern espanyol adoptà els posicionaments de l'ECOFIN, el mes de maig de l'any 2010, i traslladà aquest plantejament a tota l'opinió pública i, de forma més selectiva, al Consejo de Política Fiscal y Financiera. Les fites són nítides, les dades permeses per al dèficit a les comunitats autònomes han d'evolucionar del 2,4% sobre el PIB el 2010 a l'1,3 el 2011 i 2012, 1,2 el 2013 i l'1% el 2014. La proposta és draconiana i pretén passar el dèficit públic de l'Estat de poc més de l'11% sobre el PIB el 2010 al 6% el 2011.

Per a gairebé totes les comunitats autònomes la decisió els agafà amb certs graus d'improvisació, de fet els pressupostos de les comunitats autònomes per a l'any 2010 pujaren com a mitjana més de l'1% en casos singulars de creixements rellevants, com Catalunya que ho va fer un 5%.

A Balears el pressupost del 2010 ja fou molt restrictiu, de fet caigué gairebé el 5%, 220 milions d'euros en termes absoluts, un retrocés que mai no s'havia produït en tota la història de l'autonomia. La confecció d'aquest document fou molt dura, ja que suposava, entre d'altres mesures, modular temporalment compromisos signats amb organitzacions sindicals i sobretot establir ajustaments molt severos a l'àrea de salut i d'educació, tot i que foren els departaments que menys retalls relatius experimentaren.

Fou aquest exercici d'anticipació el que ha fet més fàcil el nou ajustament que es va fer el juliol del 2010. En aquest sentit, Balears, amb les seves noves mesures, va concretar nous retalls, 103 milions d'euros, que, sumats als 220 anteriors, fa un total de 323 milions d'euros, gairebé el 10% del pressupost de la comunitat; mesures que, per cert, el PP no va voler votar a la cambra, tot i el reclam constant de polítiques d'austeritat. Aquestes mesures incorporen les que es promulgaren des de Moncloa, davallades salarials, etcètera, i altres noves de dimensió autonòmica.

En definitiva, el pressupost 2010 palesa de forma meridiana una clara orientació austera que, no obstant això, manté la tesi central de l'esforç inversor. Aquesta tendència de política econòmica i pressupostària és extensible a la pròrroga del pressupost de cara a l'any 2011.

En aquest aspecte, convé tenir present una sèrie de dades que semblen importants per al nou govern que es constituirà.

Primera. Anualment s'ha anat generant un dèficit superior al previst, perquè la crisi ha provocat una major pressió damunt les despeses a la vegada que una caiguda dels ingressos. La majoria d'aquest dèficit no s'ha finançat amb endeutament, vull deixar-ho ben clar, donats els objectius de control del dèficit establert pel Govern central i per Europa i sí amb càrrec al romanent de Tresoreria. Les despeses s'han ajustat de forma important però els ingressos han caigut de manera molt més ràpida, per la qual cosa no s'ha pogut controlar el dèficit.

Això, juntament amb els entrebancs i retards per obtenir les autoritzacions i les dificultats per formalitzar les operacions d'endeutament de llarg termini, provoca una pressió damunt la Tresoreria, que hem anat cobrint amb pòlisses de crèdit a curt termini, línies de *factoring*, i a partir dels darrer mesos amb retards de pagament als proveïdors, fins a 120 dies de mitjana.

Segon. A això li hem de sumar, des de mitjans del 2009, les línies de *confirming*, uns 140 milions d'euros, fórmula utilitzada per tal de donar possibilitat als proveïdors d'anticipar el cobrament de les seves factures; també han servit com a mecanisme per a la comunitat autònoma, si era necessari.

Tercer. La situació dels propers mesos depèn fonamentalment del ritme d'autoritzacions de l'endeutament a llarg termini, 355 milions d'euros d'increment net per al 2011, que reduirà la pressió sobre el curt termini. Cal afegir, a més, que encara no s'ha autoritzat el 0,45% del producte interior brut de l'endeutament corresponent al 2010.

Quart. S'ha hagut de renovar el contracte marc de Tresoreria i per tant les línies de curt termini. La situació dels mercats financers ha provocat una reducció per part de les entitats oferents. Hem recorregut a la negociació de finançament a curt termini fora del contracte marc.

Cinquè. Es preveu, en el mig termini, l'any 2012 i 13, que es recuperin els ingressos en general de forma significativa i en particular els corresponents al sistema de finançament, amb liquidacions positives del 2010 i posteriors. Per al 2011 l'Estat ha deixat de donar bestreta per al fons que any rera es donava, com és el cas del Fons de Competitivitat, i quan es liquidi el 2013 s'haurà de pagar.

Sisè. És crucial saber tot el que envolta el tema de les liquidacions. A hores d'ara és impossible conèixer la del 2010, la sabrem el 2012, i lògicament la del 2012 que es coneixerà el 2014, però es poden fer alguns càlculs a tall aproximatiu. L'estimació de la liquidació només es refereix al Fons de Competitivitat, aquest que tractam avui, i a la disposició addicional tercera, sense conèixer la resta del model.

En primer lloc, l'any 2011 es parteix d'un fons de suficiència de 374,61 milions d'euros, molt probablement per donar compliment a la disposició addicional tercera del nou model hi haurà un retorn del 90% d'aquesta quantitat, és a dir, uns 337 milions. Cal recordar que l'import de la liquidació per a 2009 fou estimada pel Ministeri d'Economia i Hisenda amb 188 milions d'euros, la qual cosa representava la devolució de la pràctica totalitat del fons de suficiència negatiu, estimat per a aquest any i detret de les entregues a compte corresponents al 2009.

En segon lloc, així mateix el Fons de Competitivitat per al 2011 i altres partides d'ajustaments presents en el Pla de sanejament, s'avaluen en un gran agregat de 240 milions d'euros. La liquidació de l'any 2009 val a dir fou de 138 milions. La liquidació total del 2011, en concepte de Fons de Competitivitat i de compensació de la disposició addicional tercera del model de finançament, podria comportar uns ajustaments positius per a Balears d'uns 400 milions d'euros, sense tenir presents els altres ajustaments desenvolupats per la resta del model de finançament; és a dir, una previsió d'ingressos gens menyspreable gràcies a la tasca de contenció del Govern i a les negociacions dutes a terme amb l'Estat.

En tercer lloc, les partides corresponents al Fons de Competitivitat s'han adscrit als ingressos, una pràcticament que hem seguit totes les comunitats autònomes afectades per aquest fons, ja que així es va fer en exercicis anteriors. La negativa a lliurar-lo col·loca els governs autonòmics en una situació força difícil, a l'espera que el tema es resolgui de manera satisfactòria, imposa una translació precisa en el redactat del Pla de sanejament.

En cinquè lloc, el Pla de sanejament, com és sabut, té com a funció essencial aportar equilibri als comptes públics. Nosaltres, com vuit comunitats autònomes més, férem el pla i el negociarem sense que es tanquessin acords amb el Ministeri d'Economia i Hisenda, per això el Pla de Balears i els d'altres vuit comunitats autònomes no es presentà al plenari del darrer Consejo de política fiscal y financiera, per la qual simplement no es va rebutjar, com s'ha dit en reiterades ocasions, fent un exercici clar de tergiversació de la informació econòmica.

A hores d'ara aquestes comunitats, més de meitat, estam en procés de negociació per solucionar dos esculls importants: primer, resoldre la qüestió del Fons de Competitivitat, i segon, enllestir el Pla de sanejament esmentat. Ambdós temes es troben a hores d'ara molt vinculats, de fet el pla s'ha elaborat tot aplicant els retalls que s'haurien d'establir sobre totes i cadascuna de les partides de despesa, amb l'objectiu d'acomplir els objectius d'estabilitat, l'1,3%, cal recordar-ho, del PIB.

Ara bé, quines passes més hem fet atenent el nou escenari d'incompliment de l'Estat quant al Fons de Competitivitat? Doncs, he de dir que, per responsabilitat i no caure en la imprudència financera, he ordenat, a través de diferents ordres i resolucions conegudes pels membres del Consell de Govern, la indisponibilitat de crèdit o bloquejos de partides de crèdit, per import de 355 milions d'euros. Aquesta quantia la trobarà així, a més de la resta disponible en el pressupost, com és natural, el nou equip econòmic entrant, i haurà de ser ell i el govern al qual pertany qui estableixi l'oportunitat o no de continuar bloquejant aquestes quantitats, saben que si no ho fa s'incompliran els objectius i que això repercutirà en l'autorització d'endeutament a llarg termini, previst per a l'any 2011.

La mesura és de caire excepcional, ho subratllo, i mentre s'està en procés de negociació del desencallament del Fons de Competitivitat, i representa un element més de la política d'austeritat duta a terme pel govern al qual represento.

Voldria explicar-los molt breument la situació del sector públic, també de manera molt telegràfica. Unes dades em serveixen per situar la qüestió, pensin que el que tractam, que és aquest Fons de Competitivitat i tot el que representa l'economia pública, tot té una estreta relació, tot, absolutament tot. La meua disgregació no pensin que és una maniobra de distracció, és explicar la situació econòmica de la comunitat tal com està a data d'avui, aquest és el meu objectiu -si hi ha gent que no ho entén em sap greu, però aquest és el plantejament central d'aquesta intervenció: explicar el Fons de Competitivitat emmarcant-lo en la situació de l'economia real i de l'economia pública.

Unes dades, tornant al sector públic, per situar la qüestió: 166 entitats, 2.000 milions d'euros de pressupost; 1.392 milions d'euros de deute; la gestió del 56% del pressupost de la comunitat autònoma. Aquests són els grans nombres del sector públic.

A 31 de desembre del 2006, del total del deute de Balears, el 62% s'imputava a la comunitat autònoma, i el 38% afectava les empreses públiques. A 31 de desembre del 2010, la situació s'ha capgirat, el 80% del deute correspon a la comunitat autònoma i el 20% a les empreses públiques. El fet, al meu entendre, demostra el major control i rigor amb les polítiques d'endeutament. Això són els números de presentació d'aquest sector públic.

Els esdeveniments que s'han produït en el funcionament de les empreses públiques obliguen a repensar la gestió econòmica, administrativa i financera d'un sector que és vital per a l'economia pública il·lenca.

Entenc el sector públic com el conglomerat d'empreses, fundacions, consorcis que s'han creat al marge de les conselleries de les quals en depenen, amb una finalitat prou clara: agilitar la presa de decisions i el funcionament de l'economia pública, de forma que s'introdueixen formes de treball i de gestió més similars a les de l'empresa privada.

La Llei del sector públic, que s'ha aprovat en aquesta legislatura, introdueix mecanismes de control *ex post* en aquest conjunt d'activitats, de manera que els organismes centrals de la hisenda autonòmica poden conèixer amb major precisió, molta més que ara, la situació d'una empresa un cop que ha estat avaluada per una auditoria externa.

Un altre factor cal subratllar, el sector públic manté una dependència directa, com se sap, de la conselleria, de la qual és un apèndix, de manera que des del capítol 7 del pressupost de cada conselleria s'acaba per transferir a les empreses els capitals que es reclamen des de les gerències. Les quantitats són aprovades pel Consell de Govern. Tenim aquí una manca de fiscalització important, el responsable de la conselleria, en tant i en quant ostenta la presidència del consell d'administració, és qui signa finalment el permís per fer la transmissió corresponent, gairebé de manera automàtica. En aquest sentit, valdria la pena desplegar aquesta Llei del sector públic que

marca una major contingència, un major control en totes les operacions que es facin des de les gerències i amb els consellers i conselleres afectats.

Consideracions breus: primera, el sector públic balear és excessiu, si es té en compte el procés de creixement en molt poc temps.

Segona, la normativa vigent no permet una fiscalització prèvia acurada en tot el sector, d'aquí la importància del desplegament de la Llei del sector públic.

Tercer, el repensament del sector obliga a articular seriosament processos de fusió i/o eliminació d'empreses públiques a Balears, amb una negociació que s'ha de fer intensa i extensa amb les organitzacions sindicals i amb els treballadors públics.

Quart, la revisió igualment curosa del funcionament econòmic i administratiu del sector de manera que les gerències no siguin tot just nuclis de demanda i que una anàlisi cost-benefici presideixi qualsevol moviment que es pugui fer al respecte.

El grau d'efectivitat d'aquesta llei dependrà del nivell d'exigència dels governants, des del moment en què la seva reglamentació determina escenaris de major severitat en el control i seguiment del sector públic i sobretot un estat més raonable de racionalitat econòmica en els moments que vivim.

Arribats a aquest punt, m'agradaria, a tall de síntesi, retenir el següent: primer, la crisi econòmica ha suposat el pas de taxes positives del PIB balear el 2007-2008 a negatives el 2009-2010 i un evident repunt macroeconòmic en els darrers mesos del 2010. Això permet albirar, si es mantenen els indicadors, un creixement positiu del PIB balear de l'ordre de l'1% el 2011. Som ja en aquest procés de lleugera però tangible recuperació econòmica, amb l'horitzó d'una molt bona temporada turística, manifestada amb el creixement dels *slots* aeris, més d'un 5% de creixement, i cridades a personal fix discontinu, concretament prop de 31.000 treballadors; fet que rubrica aquest millor inici de temporada.

Segon, front a la crisi s'ha fet un esforç inversor de forma que s'ha fet més inversió en aquesta legislatura que en tot el període 2003-2007, tot i els baixos ingressos. Això ha permès mantenir gairebé 40.000 llocs de feina.

Tercer, tot plegat ha implicat l'augment del deute públic i el dèficit públic; l'increment del dèficit ha imposat l'elaboració d'un Pla de sanejament que hem elevat al ministeri, que serà previsiblement aprovat, amb una orientació d'indisponibilitat de crèdit en certes partides per tal de fer efectiu l'equilibri de comptes públics i l'avinentsa d'obtenir els permisos per a l'emissió de deute públic.

Quart, s'ha detingut el grau de deteriorament en la destrucció d'ocupació, especialment en els darrers cinc mesos. La darrera dada disponible, corresponent al mes d'abril del 2011, revela que ja es crea ocupació neta de forma que Balears, junt amb Canàries, és la comunitat autònoma amb un creixement positiu de l'ocupació. La reducció per a Balears ha estat d'un 6,24%, 5.500 persones. El mateix podríem dir en afiliació a la Seguretat Social els mesos de març i abril, les darreres variables disponibles amb increments del 6,3%, 23.500 persones. La nostra taxa d'atur se situa envoltant el 17%, enfora de taxes d'altres economies turístiques, com el País Valencià, 23%; Múrcia, 24%; Andalusia, 25%; Canàries, 27%.

Cinquè, aquestes dades, juntament amb les referides al nombre d'empreses per 1.000 habitants, revelen el dinamisme del teixit productiu illenc en aquests moments de represa de l'economia, 82 empreses per 1.000 habitants, tenim una xifra que encapçala el rànquing de totes les comunitats. El mateix es pot dir de la percepció dels directius empresarials, el 84% consideren que Balears sortirà abans de la crisi que altres comunitats autònomes.

Sisè. Senyories, deixam una realitat dual en el món econòmic. Per un cantó, una economia real que sembla deixondir-se gràcies a la dinàmica dels nostres sectors productius, el sector serveis de manera particular, i les fortes injeccions d'inversió pública, la qual cosa insinua aquesta major precocitat en la recuperació. Per l'altre, un estat de l'economia pública que encara es troba inserida en la ressaca dels ingressos prevists en els anys centrals de la crisi econòmica, en essència l'any 2009. Estam operant amb càlculs establerts pel Ministeri d'Economia i Hisenda d'uns ingressos força baixos, la qual cosa ha obligat i obliga a adoptar mesures de contenció i austeritat, però que es compensaran en les liquidacions corresponents, com ja he dit, en unes coordenades -repetesc- en les quals l'economia privada per fortuna es mou amb clars símptomes de recuperació.

Estic convençut que aquells que han negat fins ara aquestes xifres positives quant a l'economia balear s'apressaran ben aviat a reconsiderar-les. Seria poc seriós i molt barroer que tot just ara se les imputessin com a pròpies, tal i com es va fer l'any 2003. Les mesures que hem adoptat van al meu parer en una línia correcta, tot i les dificultats que he esmentat. Esper que les accions que s'engeguin a partir d'ara siguin conscients del moment en què vivim i repensin algunes de les promeses totalment esbiaixades que s'han pogut escoltar les darreres setmanes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam ara a les intervencions dels grups parlamentaris i primerament pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Pastor té la paraula.

Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc donar la benvinguda al conseller i al seu equip pel que havia de ser una explicació de la reunió que havien mantingut dia 27 del Consell de Política Fiscal i Financera, que no ha estat així i que amb molta d'atenció i amb resignació hem escoltat del mateix conseller.

Hauria estat lògic i ètic que aquesta compareixença hagués estat abans de les eleccions, és a dir, hauria estat molt bé que algunes dades que nosaltres avui li demanarem els ciutadans les haguessin conegudes, però vostè no ho han volgut fer, ho han volgut fer després del procés electoral -imaginam- perquè no interferissin algunes de les xifres que nosaltres donarem avui aquí en els resultats.

Vostè diu, ha començat dient, que possiblement el canvi, el tocar la realitat, farà canviar la visió. Miri, Sr. Conseller, jo no crec que el canvi faci canviar la visió de la realitat, allò que la farà canviar serà que tendrem molt més coneixement del que hem tengut fins ara del que és la realitat i de les xifres, perquè fins ara les hem conegudes poques. Ens presentam davant un repte, un nou govern que no té pressuposts aprovats, però al mateix temps un govern que no té un pla de sanejament i això és un drama per a les arques i les finances d'aquesta comunitat. Aquesta és l'herència, Sr. Conseller, que vostè deixarà en el nou govern que entrarà d'aquí pocs dies.

Diu que vostè mai no han amagat ni ocultat informació, miri, possiblement si el Grup Parlamentari Popular hagués tengut l'esborrany del pla de sanejament a dia d'avui no seríem aquí per demanar-li explicacions respecte d'aquest pla de sanejament. L'oposició no ha tengut mai coneixement de quin pla vostè ha negociat a Madrid i jo diria que a això, Sr. Conseller, no se li anomena transparència.

Aquest discurs que vostè ens ha fet aquí, que vostè hi tenia tot el dret del món, però que no s'ha ajustat al Reglament, pareix que és una excusa davant del que vostè podria entendre un judici del Grup Parlamentari Popular cap a la seva gestió. Miri, Sr. Conseller, no tenim cap intenció ni una de venir aquí a jutjar absolutament ningú, entre d'altres coses perquè els ciutadans fa dos dies que ja ho varen fer, és a dir, el que varen fer els altres jo crec que no ho hem de fer nosaltres. Jo si vostè avui realment volgués acabar aquesta legislatura essent un conseller transparent possiblement ara ens entregaria en mà l'esborrany del pla que va presentar a Madrid i coneixeríem amb molt més detall totes les xifres i totes les intencions polítiques i econòmiques que vostè feia comptes per tal de pal·liar aquest dèficit de mil milions de pessetes que el va obligar a vostè, de mil milions d'euros -perdó-, que el va obligar a vostè, a vostè a presentar aquest pla de sanejament per part del ministeri. M'agradaria que ens l'entregàs, el primer de tot. Però, sobretot que ens digués per què no es va dur a aprovació a plenari, per què no s'ha aprovat aquest pla? Som en el mes de maig i encara no tenim el pla aprovat, amb tots els inconvenients que això suposa. Per què no es va aprovar? Per què no li varen acceptar des de Madrid? Que es que no era creïble? No el varen convèncer, en aquest cas, les mesures de contenció de despesa, que hi havia d'haver mesura de contenció de despesa? No era creïbles els augments d'ingressos? Perquè

això m'imagín que funcionava, és a dir, vostè llevava despesa i augmentava ingressos per equilibrar.

O, a vostès no els ha interessat que els ciutadans coneguessin precisament d'on venien els retalls que vostè havia de presentar en aquest pla de sanejament? Quines àrees contemplava? Salut? Serveis socials? Educació? No els interessava? És que vostès no han volgut abans de les eleccions tenir un pressupost i tenir en aquest cas el pla de sanejament? Jo crec que això és el que avui s'hauria d'explicar aquí, Sr. Conseller, i almanco és pel que nosaltres hem sol·licitat aquesta compareixença.

Ens agradaria que ens explicàs clarament, si no ens dóna el pla, que veig que no té massa intenció de donar-nos-lo perquè no el du fotocopiats, quines són les mesures concretes de reducció de despesa per equilibrar el pressupost, a quines àrees afectava, amb quin percentatge afectava salut, amb quin percentatge afectava serveis socials, amb quin percentatge afectava educació, turisme i totes les altres àrees.

Ens agradaria que evidentment ens digués amb què consistien, si és que n'hi havia, augment d'ingressos; quins impostos vostè proposava per augmentar els ingressos, en aquest cas, en el pressupost per equilibrar el dèficit; quins impostos en concret vostè ens proposava per equilibrar i per augmentar aquests ingressos.

Jo crec que són aquestes les coses que a nosaltres ens agradaria saber i que els ciutadans volen conèixer, és a dir, en què ha consistit i per què no s'ha aprovat?

I després ens agradaria saber amb aquest fons, dels quals vostè tant se n'ha omplert la boca amb el tema del nou finançament, d'aquests 240 milions d'euros del fons de competitivitat, si vostès ho tenien pressupostat, si vostès ara han renunciat o no a aquest fons, perquè pareix que vostès ara lluiten perquè aquest fons es pagui quan vostè a una entrevista en el *Diario de Mallorca* ja reconeixia que durant l'any 2011 no es rebria ni un euro, ni un euro, d'aquest fons de competitivitat. Vostè ho deia, vostè ho deia. Ha dit vostè que va defensar en el Consell de Política Econòmica i Financera precisament que aquests doblers venguessin enguany i que figurava a les actes. Hem repassat totes les actes i vostè en cap moment no va defensar que venguessin aquests doblers. Hi ha les actes aquí que estan publicades, vostè no ho va defensar, ho varen defensar dues comunitats, però vostè no ho va defensar.

Clar, perquè això ens crea molts de dubtes. Hem parlat d'aquests 240 milions d'euros, però també podríem parlar de despeses que no ens explicam i que no sabem molt bé vostè com feia comptes equilibrar-les i pagar-les. Per exemple, han licitat més de 200 milions d'euros en temes d'obres de tren, Serveis Ferroviaris de Mallorca, ara resulta que no rebrem els doblers, però si un llegeix el conveni que vostè tenia firmat amb l'Estat ja es veia que no es rebrien els doblers enguany. Vostè ha licitat obres sense tenir els doblers. Com ho han fiscalitzat? Amb quin crèdit ho han fet? Amb quina partida pressupostària ho han fet? Com feien comptes pagar aquestes obres? Com fan comptes pagar les certificacions que a dia d'avui no estan pagades?

Vostès durant aquests quatre anys han anat fent bestretes als consells insulars a compte d'una llei que durant quatre anys no han estat capaços d'aprovar, què feim amb aquests doblers que han rebut els consells insulars a compte d'una llei que mai no s'ha aprovat?

Clar, és que si vostè parla d'obscurantisme no ens queda més remei que treure-li avui aquí la darrera sorpresa que tenim. Dia 17 del maig de l'any 2011, cinc dies abans de les eleccions, emissió de deute públic de 30 milions d'euros, cinc dies abans de les eleccions, curiosament a una sola entitat financera, curiosament a una sola entitat financera. I si llegim les condicions a 12 anys ens adonam del greuge que causa això a l'hora de tornar tot aquest finançament. A vostè li pareixerà normal, però també ens pot explicar a què es deu la poca publicitat que se n'ha fet i per què, en aquest cas, només s'ha contractat a una sola entitat financera.

Això és el que volem saber, Sr. Conseller, vull dir, tot el que vostè ens ha dit i les excuses que ens ha posat i el pronòstic que ens ha fet ho hem escoltat amb molta d'atenció, però també hem de reconèixer, Sr. Conseller, que dels seus pronòstics pocs encerts hi ha hagut durant aquesta legislatura. El cert és que vostès han gastat més del que tenien, vostès han gastat més del que ingressaven, vostès avui no tenen pressuposts, tenen uns pressuposts prorrogats, vostès avui no tenen el pla de sanejament, i vostè el que podria explicar són totes les dificultats que crea precisament a dia d'avui no tenir el pla de sanejament aprovat. Això és el que hauria d'explicar. Els comptes ja els veurem, els analitzarem, correspondrà als nous governants mirar quina ha estat realment la seva gestió, nosaltres la sabem, l'entendem, però ens falten moltes coses encara per saber, però avui crec que és important, ja que no tenim el pla, que vostè ens pugui oferir tota la informació detallada sobre en què consistia aquest pla, però crec que vostè avui com a darrera compareixença -perquè m'imagín que serà la darrera- i abans d'anar-se'n, jo crec que donaria una mostra de transparència si vostè avui feia públic quin era aquest pla que vostè proposava per als comptes d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA.

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. És evident que aquesta ha estat una legislatura molt difícil des del punt de vista econòmic i així com ha anat avançant la legislatura els problemes econòmics s'han incrementat. Crec que no s'ha amagat mai, crec que ha quedat clar que els ingressos queien, que s'incrementava l'endeutament, que s'incrementava el dèficit i que això provocava conseqüències, conseqüències que s'han vist en el retard del pagament a proveïdors, en haver de recórrer a *confirming* i fins i tot amb unes dificultats importants de tresoreria, les quals jo diria que en aquests moments són extremes en el 2011.

Davant això ens hem trobat que efectivament el Govern estatal ha iniciat tota una sèrie de retallades i a més amb incompliments cap a les Illes Balears. Jo vull recordar que la major part del nostre pressupost és educació, salut i polítiques socials. En aquests moments les polítiques estatals de fer retallades sobre els pressuposts autonòmics implica que les autonomies, els governs autonòmics, han de fer sobretot les retallades sobre partides que, des del nostre punt de vista, no s'haurien de tocar de cap de les maneres. Les Illes Balears tenen dèficit en pressupost tant en educació com en salut com en polítiques socials. Estam per davall, som la darrera comunitat en el pressupost sanitari. En educació quan la mitjana que es destina és del 5% aquí estam al voltant del 3,6%. En salut, com he dit, estam uns 300 euros per habitant per davall del pressupost que destina la mitjana espanyola. Per tant, és clar que no podem retallar sobre aquest part que és el 80% del nostre pressupost. Això vol dir que en aquests moments ens queda un marge que és l'altre 20% i és evident que no podem carregar sobre aquest 20% totes les retallades que se'ns demana.

El conseller ha comentat les importants retallades que s'han fet el 2011, uns 184 milions d'euros, a afegir als retalls que ja es varen produir durant el 2010, més de 300 milions d'euros. Això no hi ha pressupost que ho aguanti, és evident que no podem retallar i retallar més. Per tant, estam davant una situació molt complicada -insistesc-, no s'ha amagat, el nostre grup parlamentari sempre ho ha dit ben clar i sempre ho ha lamentat. El sistema de finançament que s'ha tancat aquesta legislatura des del nostre punt de vista millora la situació que hi havia, però no l'arregla.

Vull recordar que la clàusula per assegurar que garantim que arribem a la mitjana de finançament és insuficient, és una clàusula que no ho garanteix al cent per cent, i així ho han esmentat diversos experts. Vull recordar, fins i tot, que aquesta clàusula va tenir esmenes per millorar i garantir que realment es podria fer per part del senador autonòmic, el Sr. Pere Sampol en el Senat, on va obtenir el suport de bona part dels grups del Senat, inclòs el Partit Popular, i es va aprovar. Aquesta clàusula estava consensuada i estava redactada d'acord amb experts econòmics i fins i tot amb el Cercle d'Economia que en part va ser l'impulsor d'aquest redactat. Després que sortís aprovada en el Senat en el Congrés dels Diputats aquesta clàusula que garantia la mitjana de finançament no va tenir el suport, en aquest cas, del Partit Popular, que va canviar d'opinió. L'ara candidata del Consell de Mallorca i futura presidenta en aquell moment va votar en contra d'aquesta clàusula, inexplicablement.

El cert, per tant, és que ara tenim una clàusula que només garanteix, en part, arribar a aquesta mitjana de finançament i que només depèn de la voluntat de torn del Govern estatal que hi arribem o no hi arribem. En tot cas vull recordar que aquesta situació s'ha agreujat perquè en aquests moments, després del darrer Consell de Política Fiscal i Financera, el Govern estatal no ha aportat la bestreta del fons de competitivitat per al 2011. Evidentment no som l'únic govern que està afectat per aquesta situació i, per tant, això vol dir que aquests 240 milions d'euros aproximadament que eren els que s'havien posat sobre els ingressos, que s'havien prevists en els ingressos, no arribaran i per tant l'Estat no ha complert aquest compromís.

Ens sembla molt greu aquesta situació. A això s'ha d'afegir efectivament que hi havia uns doblers del conveni del tren de l'Estat que tampoc no arriben i que també hi havia un compromís sobre el conveni, i tot plegat produeix una situació molt important de liquiditat i de complicació en els pressuposts. El conseller ha fet referència que la decisió ha estat que, mentre no s'aprovi el pla de sanejament i mentre no entri el nou govern, s'han bloquejat tota una sèrie de partides per tal que sigui el nou govern que decideixi quines d'aquestes partides continua bloquejant o no.

Però, tot això són mesures d'emergència, és evident que hem de sortir d'aquesta situació, és veritat que en els pròxims anys la millora de l'economia ha de dur forçosament una millora dels ingressos, la millora també dels doblers que han d'arribar per part del nou sistema de finançament que es preveu dins el 2012 i 2013 han de millorar aquesta situació, però de cara al futur no podem estar pendents i estar sempre a l'espera del que passa en aquesta situació.

Crec que d'una vegada per totes ens hem de plantejar un gran pacte polític, un gran pacte entre tots els partits polítics per solucionar d'una vegada per totes el tema del finançament, per una banda. Per l'altra, no podem estar pendents dels convenis de torn amb l'Estat, s'ha vist amb el conveni del tren i s'ha vist en altres ocasions, són doblers que ens pertanyen, no podem estar pendents per tant de si el govern estatal de torn està disposat o no a firmar aquests convenis i està disposat o no a complir-los. Això ha passat independentment dels governs que hi hagi hagut a Madrid. És veritat que en aquests moments és un govern socialista, però els governs populars tampoc no varen arreglar el problema del finançament d'aquesta terra, al contrari, el finançament encara era pitjor que el que hi ha ara.

En aquests moments tenim un sistema de finançament que millora el que hi havia, era un sistema de finançament que ens posava a la cua, però ara, en aquests moments, continuam estant a la cua en el sistema de finançament, en les inversions estatals i en fons europeus, en els tres inputs. Hem millorat, però continuam estant a la cua. I com que en aquests moments necessitam importants recursos per no fer retallades en educació, en salut o en polítiques socials, nosaltres és evident que estam disposats a fer pactes globals entre tots per reclamar davant Madrid aquesta situació, governi qui governi. L'any que ve, si no s'avancen, hi ha unes eleccions generals, per tant, el nou govern que sorgeixi, aquest i el pròxim que sorgeixi han de tenir un compromís cap a les Illes Balears per arreglar aquesta situació d'una vegada per totes, són massa anys de dèficits, arrossegam aquesta situació i això especialment es nota per desgràcia sobretot en els pressuposts de salut i d'educació que, com dic, es duen el gruix del nostre pressupost i, per tant, estam davant una situació que no podem mantenir per molt més temps.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Correspon ara intervenir al Grup Mixt, però atesa l'absència del Sr. Mayans intervindrà el Grup Parlamentari Socialista. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Realmente los dos compartimos que a lo mejor hubiera sido..., nos hubiera gustado, mejor, que esta comparecencia hubiera sido antes de las elecciones, pero sin duda se nos hubiera dicho que se trataba de un acto de propaganda...

(Remor de veus)

...y que tratábamos de vender gestión, etc., y desde luego de lo que estoy seguro es de que no habría venido al debate parlamentario aquél que principalmente lo pidió, como la experiencia nos demuestra. Por ello entendemos la prudencia de la Mesa del Parlamento de ponerla en este momento, la aceptamos, la respetamos, pero, ya digo, también nos hubiera gustado que hubiera sido en otro momento, ya digo, pese a la desafección a los debates que existe en esta comunidad autónoma en época preelectoral.

Evidentemente en el día de hoy pues también nos encontramos en esta comparecencia con la incomparecencia de quién públicamente solicitó que se llevara a cabo esta comparecencia, lo cual no deja de ser una paradoja. Nosotros la queremos atribuir simplemente al cegador brillo de la púrpura recién estrenada que impide a veces ver qué es lo importante y que se ha de poner al trabajo y no se debe perder un minuto para hacer el trabajo por delante de los fastos. Ahora que humanamente lo comprendemos y lo perdonamos, lo disculpamos, sabemos que no se volverá a repetir este tipo de circunstancias, por lo menos por obligación legal, y desde esa indulgencia enfocamos esta comparecencia brevemente para agradecer al conseller, primero que nada, el esfuerzo por la transparencia, por la gran cantidad de datos que nos ha ido diciendo, que nos ha dicho, aunque realmente no hacía mucha falta porque mucho de esos datos son más que conocidos puesto que cada tres meses se remite el estado de ejecución presupuestaria a este parlament, con lo cual todos los diputados que quieren tener acceso a la ejecución presupuestaria pueden tener acceso a la misma.

Hemos oído también referencias en muchos lugares a la necesidad de que exista una serie de auditorías, cuando el Sr. Conseller, según tengo entendido y por lo que hemos estado viendo en esta comunidad autónoma, aquí la actividad del gobierno, después de tristes experiencias que se han tenido en esta comunidad, en la que nos hemos encontrado entes públicos que han tenido más déficit que presupuesto y desviado a intereses privados en vez de a intereses públicos, la triste historia de esta comunidad nos ha llevado a auditar de forma constante toda la actividad económica del gobierno, empresas públicas, etc., etc., y esas auditorías no sólo se han ido entregando a la Sindicatura de Cuentas sino también a la oposición, cosa que no se había hecho antes nunca; ahora se entregan de forma constante a la oposición. Yo confío que no se romperá esa tradición de transparencia.

Se ha hablado de déficit. Evidentemente todas las comunidades autónomas, gobiernos estatales y ayuntamientos tienen graves problemas de déficit. El déficit de la comunidad autónoma es muy fácil de saber: basta acudir a las cifras del Banco de España que cada tres meses se publican; eso sí, hay que acudir con cuidado, porque si uno no se fija bien en las columnas luego puede coger los datos de Asturias en lugar de los de Baleares, y luego hacer estudios equivocados sobre las previsiones macroeconómicas que uno pretende para esta comunidad. Confiemos que a partir de ahora con más atención por parte de todos se utilicen cifras de Baleares y no de Asturias para hacer las previsiones, pero, ya digo, en el Banco de España donde estaban las de Asturias al lado están las de Baleares, justo al lado, y quien no las quiera ver es porque tiene problemas para poderlas encontrar.

Se ha hablado también, Sr. Conseller, de la financiación, de los 200 y pico millones de euros que vendrán cuando dice la ley. A nosotros nos gustaría también que llegaran antes; nos gustaría que llegaran antes y me consta que se ha esforzado en ello y que en este momento había un cierto compromiso del Gobierno del estado para poder consensuar una salida a la actual situación. Naturalmente esto corresponderá a la eficiencia y eficacia que suponemos -como el valor en el antiguo servicio militar- al nuevo gobierno, y que lo sacará adelante confiemos que con éxito, y que confiemos por fin que abrace el nuevo sistema de financiación y que lo defienda con entusiasmo, ya que nos lo negó desde un principio -recuerdo las famosas frases del Sr. Montoro, que Baleares no necesitaba cambiar el sistema de financiación, etc. Espero que ahora, convertidos ya a la religión verdadera y tratando de defender que Baleares tenga una financiación mejor y que la financiación que tenemos ahora es mejor que la anterior, pues defiendan estos intereses de Baleares y consigan que llegue antes de lo que la ley dice este fondo de competitividad.

Plan de saneamiento; hemos hablado mucho de plan de saneamiento. O sea, que al final resulta que están diciendo por ahí que se había rechazado el plan de saneamiento y no es verdad, se ha faltado a la verdad. Nadie va a asumir responsabilidades por mentir; o sea, los que han dicho que se había rechazado el plan de saneamiento no van a formar una cola en masa para presentar su dimisión, al contrario, ni muchísimo menos. El plan de saneamiento me gustaría saber cuántas y qué comunidades autónomas en este momento no lo tienen aprobado y especialmente qué comunidades autónomas son, para saber ese drama hasta dónde llega. Pero es que si realmente faltar un plan de saneamiento es un drama, debe ser un drama con tres exponentes que quien tiene obligación de hacerlo ni siquiera lo haga, porque si es dramático que quien tiene obligación de hacerlo lo haga y esté en negociación de ser aprobado, quien tiene obligación de hacerlo y no lo hace, es un drama-drama o un dramón enorme, porque yo tengo aquí un documento también de un ayuntamiento que dice que este ayuntamiento no cumple el objetivo de estabilidad presupuestaria, y tiene que dar traslado del mismo a la Dirección General de Coordinación Financiera en 15 días hábiles desde que lo conozca el pleno, y están persiguiendo por todas partes al alcalde para que lo firme y no hay manera de que lo cojan, no hay manera de que el alcalde firme que necesita un plan de saneamiento. Es decir, que si no tener plan de saneamiento habiéndolo presentado en plazo y estando negociándolo es un superdrama, ¿qué será lo que pasa en

nuestras instituciones que, estando obligadas a ello, ni siquiera firman en documento por el cual tienen que dar cuenta de su dramática situación? Pues debe de ser un mal ejemplo.

Nos ha dicho también que hay una indisponibilidad de crédito por el dinero al que corresponde el fondo de competitividad. Supongo que esto viene a significar que ese dinero está ahí para que el nuevo gobierno pueda hacer lo que quiera, es decir, que no ha desaparecido ni muchísimo menos. Ahora, lo que no compartimos, Sr. Conseller, son las quejas de quien dice que ha pedido crédito y se lo han concedido, es decir, vamos a ver, hoy en día todos sabemos las dificultades que hay para conseguir crédito, incluso por las instituciones públicas; lo vemos cada día en televisión, los que no somos iniciados en el tema lo vemos y entendemos la dificultad que hay para conseguir crédito por las instituciones públicas. ¿Usted lo ha conseguido y en una situación difícil como la que estamos?, pues enhorabuena, enhorabuena porque es difícil conseguir crédito. Vamos a ver si otros tienen tanta suerte o más que usted porque todo el mundo va a necesitar crédito; la comunidad autónoma necesita crédito cada dos por tres. Lo que me gustaría saber es cómo, quien se queja de que se pida crédito, pensaba pagar las deudas sin crédito. Bueno, ya sé cómo se pagaban deudas sin crédito, porque me parece que todavía tiene por ahí por los cajones algunas facturas, me parece que todavía hay, dígame si me equivoco o acierto, unos 20 millones del Palma Arena pendientes de pago, que esto supongo que se los encontrará jubiloso el nuevo gobierno y dirá "hombre, esto lo hemos de resolver pronto y rápido".

Mire, Sr. Conseller, hay veces que cuando uno prevé que va a incumplir lo que ha prometido trata de ponerse la venda antes de tener la herida, y me parece que lo que estamos viendo en esta comparecencia es ese ejercicio, buscar excusas para justificar un incumplimiento o una serie de incumplimientos más que previsibles. Todo el mundo sabía dónde está la comunidad autónoma, todo el mundo sabe dónde están los ayuntamientos, todo el mundo sabe dónde están las cuentas públicas, y si no lo sabe es porque confunde Asturias con Baleares.

Nada más, Sr. Presidente.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Moltes gràcies.

Sr. Pastor, estic sorprès perquè la seva intervenció ha estat molt generalista. Vostè ha estat -vostè i altres diputats del seu grup- fent gestos estranys mentre jo parlava tractant d'explicar amb coherència la situació econòmica d'aquesta comunitat autònoma, la situació del model de finançament, el perquè del fons de competitivitat, és a dir, contextualitzant les coses. Crec que és la manera normal de fer la feina, pens, eh?; per ventura no és aquesta la metodologia que cal, però jo crec que és la forma correcta de treballar, contextualitzant les coses i explicant-les amb la major correcció possible, sense defugir l'objecte de la pregunta o de la compareixença.

Clar, vostè en la seva resposta em parla de tot, de tot, de coses que ni tan sols jo no he tocat, però vostè em parla de tot, aprofita el mateix però per dir moltes més coses. Vull dir que si vostè fos coherent s'hagués ajustat també a l'objecte de la petició que se m'ha fet. No obstant això jo no ho critic, ho trobo raonable, no passa res, jo no tenc cap dificultat per contestar el que vostè comenta, però li vull dir que allò que sí és de pregar és que quan una persona intervé des d'una tribuna la gent sigui respectuosa quan l'escolta; en concret jo ho he estat sempre amb tots vostès, fins i tot escoltant coses males de sentir; és a dir, que la gent sigui respectuosa i educada, i aquí a vegades ha faltat molt una cosa i l'altra, sobretot quan s'ha tractat d'economia, que s'ha visceralitzat molt.

Excusa cap a la mala gestió a la meva intervenció. En absolut, no he fer cap excusa cap a la mala gestió. Interès per donar informació, interès per posar damunt la taula i que quedi registrada al *Diari de Sessions* l'allau de dades que jo he donat aquí avui, i algunes d'elles -els periodistes tenen el text complet- me les he estalviades precisament per alleugerir la meva intervenció, però hi són, i el meu interès ha estat donar les dades completes de macroeconomia d'aquesta comunitat autònoma i de l'economia pública perquè vostès les tinguin i les tinguin registrades. Aquest era l'interès, emmarcar la situació i concretar de forma específica el que se m'estava demanant, en absolut interès de posar excuses, seria absolutament absurd en aquest moment, Sr. Pastor, no té cap sentit ni un que el responsable de les finances públiques digui això ara. A més, ja li dic, he repassat la meva trajectòria en els darrers tres mesos i he contestat una allau de preguntes, i de mocions, i d'intervencions, donant sempre xifres. És al *Diari de Sessions*, on hi ha un caramull de xifres. M'agradaria saber quan un altre conseller d'Economia i Hisenda n'ha donades tantes i amb tanta claredat expositiva, perquè la gent veiés amb tota concreció on anava el dèficit, quin era el deute, quin era el pressupost, etc., etc., fins i tot en un escenari de pressupost prorrogat. Per tant el gruix de les dades s'ha donat, la meva perspectiva era avui fer una mena de gran síntesi de tot això i que es tingués en una intervenció.

Pressupost prorrogat, Sr. Pastor, ja de veritat cansa sentir-los dir que no hi ha pressupost, cansa sentir-los-ho dir, eh? Cada vegada que intervenen amb això diuen la mateixa inexactitud. El pressupost existeix, és el pressupost del 2010 prorrogat, ajustat a l'1,3% del dèficit públic. Altra cosa, que és el que vostès critiquen i jo ho comprenc, és que no entràs en el Parlament; això entenc que ho critiquin políticament, però no poden dir que no hi ha pressupost. Hi ha pressupost perquè feim les liquidacions trimestrals, es fan operacions comptables cada dia, etc., etc. Vull dir..., és que negar això em pareix pecar d'inexactes.

El mateix del pla de sanejament, Sr. Pastor. El pla de sanejament existeix; altra cosa és que no s'hagi aprovat en el plenari del Consejo de Política Fiscal, com passa a set comunitats autònomes més, entre elles, per cert, València i La Rioja, que son de vostès, entre elles comunitats del Partit Popular. Per tant els plans de sanejament s'estan negociant, es un tema bilateral entre la comunitat autònoma..., bé, ara vostès ho coneixeran, tot això, ja ho varen conèixer el 2007; per cert, el 2007, quan nosaltres entràrem, no hi havia el pla de sanejament aprovat, Sr. Pastor, el pla de sanejament el 2007 no estava aprovat, jo vaig entrar com a conseller sense tenir el pla de sanejament aprovat, en un escenari d'increment d'ingressos, increment d'ingressos! Vostès varen haver de fer un pla de sanejament amb un increment d'ingressos del 30%, quan jo he hagut de fer pressupostos amb una retallada d'ingressos del 46%. Home, la diferència és brutal, eh?, no hi ha color. A mi m'agradaria haver estat conseller amb un 30% d'increment d'ingressos, ha de ser la felicitat. El problema és quan l'has de fer amb un 46% de retallada d'ingressos, 1.000 milions menys, i has de quadrar-ho tot. Això és complicat, no és una cosa trivial, en aquest aspecte.

Hem gastat més del que ingressam. Sr. Pastor, i vostès què feren entre el 2003 i el 2007? Exactament el mateix, això no és criticable, no és criticable; és a dir, es tracta de quadrar els comptes públics, i això es quadra doncs per la via del deute públic, en el cas que sigui aquesta la mesura, per la via de l'increment fiscal en el cas que sigui la possibilitat, etc., però, escolti, vostès varen heretar 800 i escaig milions d'euros i ho varen deixar amb 1.000 milions d'euros menys. Insisteixo, amb un 30% més d'ingressos. Aquestes són les dades macroeconòmiques del Banc d'Espanya, i nosaltres hem tengut 1.000 milions d'euros menys d'ingressos i hem incrementat 2.000 i escaig milions d'euros el deute, sí senyor, ho hem fet, no teníem altre si volíem tirar endavant polítiques públiques amb una caiguda d'ingressos. Evidentment que els desequilibris han funcionat, en etapa d'expansió, a la legislatura anterior, i en etapa de contracció, la legislatura present que ara tancam. Per tant és cert, hem gastat més del que hem ingressat i ho hem compensat per la via del deute, però vostès també ho varen fer, exactament igual, amb la diferència que vostès ingressaven molt i nosaltres no, aquesta és la diferència.

Cinquè, cinquena cosa: ja li he dit abans que el pla de sanejament no estava aprovat el 2007. Per tant, Sr. Pastor, no tornem a crear falses alarmes, com dir que si no hi ha el pla de sanejament l'economia s'enfonsa. No, home, no fitem, això no és així. El pla de sanejament és un document economicofinancer que remarca quines són les mesures d'ajustament que té l'economia pública per equilibrar els comptes i ajustar-los a un dèficit determinat, d'això es tracta, però no s'enfonsa res perquè no hi hagi un document aprovat. Insistesc, el 2007 no estava aprovat, quan jo vaig entrar de conseller, i en cap moment no se'm va ocórrer criticar que no estigués aprovat el pla de sanejament, perquè això té el seu ritme i té el seu procediment.

És més, li diré una cosa -i enllaç amb una altra pregunta que vostè em feia-, fixi's en una cosa: el tema del bo que m'acaba de dir. Sr. Pastor, jo estic sorprès que vostè em demani això del bo; això és una operativa normal en el món financer, absolutament normal, i el calendari electoral no hi compta per a res, per a res. El món financer en aquests moments has de jugar amb el que t'ofereix el mercat financer, no hi compta per a res, si hi ha les eleccions el dia 22, per l'amor de Déu! Seria un acte de total imprudència i irresponsabilitat financera si un conseller anàs a fer una operació de crèdit una setmana abans de les eleccions. No veu que això és una beneitura, Sr. Pastor?, això no té cap ni peus. Això és va fer en el moment que tocava perquè en vàrem tenir l'oportunitat, perquè el mercat està com està, el mercat està eixut en crèdit. I no obstant això, no obstant això, una entitat financera, perquè això s'ha de fer així tècnicament, una entitat financera es va interessar, perquè el *rating* de Balears és bo -important tenir present això-, perquè el *rating* de Balears és bo, es va interessar a fer una operació de crèdit de 30 milions d'euros per cobrir la darrera part del deute permès del 2010 i consagrar-lo a pagar inversions públiques. Escolti, no em pareix una operació insensata, li ho dic amb tota sinceritat, no crec que sigui una operació esbiaixada i desdibuixada i amb ganes de... No ho sé, és que, a més, fixi's que es va fer d'una forma tan natural que ni tan sols no es va donar -ho dic pel que vostè comentava del tema electoral- ni tan sols no es va fer cap mena de propaganda, jo no vaig sortir a dir-ho, això, ni ningú. Es va penjar al... Home, no rigui, Sr. Pastor, això és així. Digui'm una vegada en què jo hagi dit això. Això es va fer de manera absolutament procedimental, i es va cobrir amb aquestes situacions. Per tant no entenc aquesta pregunta del bo, Sr. Pastor, però, bé, està en el seu dret de demanar-la, però no l'entenc perquè és un tema, com dic, absolutament procedimental i crec que positiu en aquest cas per a la comunitat autònoma.

Les licitacions. Les licitacions que s'han fet pegen d'un conveni, com vostè sap, d'un conveni que s'ha signat entre l'Estat i la comunitat autònoma. En aquests moments es tracta d'inversions que ja han estat aprovades pel Consell de Ministres, i estan, com passa cada any, subjectes a negociacions per tancar els convenis. Això és el que jo també he dit, per això he comentat temes que poden interessar al nou equip que entri, per això jo li deia el que dic ara; pot interessar al nou govern que entri, per això els ho comentava, perquè aquest és un altre dels temes que pot interessar. És a dir, tenim aquests temes aprovats pel Consell de Ministres i l'equip econòmic haurà de negociar els convenis, el redactat dels convenis, com feim cada any amb totes les inversions estatutàries. Tenim uns convenis signats, tenim unes partides aprovades amb un document pel secretari d'Estat que també passaré al nou conseller o

consellera, i després feim els convenis adients. Aquesta és la metodologia que hem explicat per activa i per passiva arreu.

Fons de competitivitat que vostè demanava. Miri, el fons de competitivitat, i enllaç amb una altra cosa que vostè comentava, el perquè no hem aprovat el pla de sanejament o perquè no s'ha aprovat, en aquest sentit, entre el ministeri i nosaltres, doncs per això, per això, jo ho he dit, per al fons de competitivitat. Nosaltres estam en contra que el Fons de Competitivitat no es pugui contemplar com a un ingrés, perquè això ha passat el 2010 i el 2009, exactament igual en contra hi està Catalunya o hi està en contra Múrcia o hi estan en contra altres comunitats autònomes, València, comunitats del seu partit, exceptuant Catalunya. Clar, és que els altres anys s'ha contemplat com a un ingrés, aposta l'hem pressupostat com a un ingrés; si el ministeri diu: no, jo les bestretes no te les pag, evidentment te pagaré d'aquí a dos anys quan hi hagi la liquidació, evidentment que genera -i jo ho he dit a la meua intervenció-, genera una dificultat a la comunitat autònoma en qüestió, sigui la que sigui, absolutament sigui la que sigui, del color blau o negre, és igual, genera un problema a la hisenda autonòmica, això és així.

Per tant, aquí s'han presentat dues vies molt concretes front a aquesta situació, la via més dura: que és dur el ministeri a la barra; i la via negociadora. La via més dura l'han duta algunes comunitats autònomes i la via negociadora la duem bàsicament Catalunya i Balears, ens estimam més negociar que no dur el Govern de l'Estat a la barra perquè impedirà qualsevol acord posterior, i nosaltres confiam que això es pugui resoldre dins d'aquest any. Aquesta és la situació que tenim, per això les mesures excepcionals que li he dit d'indisponibilitat de crèdit, mentre duri aquesta situació.

El tema de les bestretes, que és una altra qüestió que vostè em demana, les bestretes són això, són càlculs a compte, com ens fan a nosaltres també des de l'Estat, que ja li he comentat, a l'espera d'un nou model de finançament dels consells insulars; això és una nova llei de finançament dels consells insulars la que ha d'aclarir aquesta situació de forma concreta i ha de regular la situació, mentrestant hem utilitzat la figura de la bestreta perquè és la figura que se sol utilitzar a les administracions públiques, no és res estrany o res estrambòtic. Aquesta situació es va aprovar, val a dir-ho, pel Parlament, en el text de la Llei de pressuposts del 2010, i en la pròrroga, doncs, s'ha mantingut.

Em parlaven d'auditories. Les auditories, això m'ho parlava el Sr. Diéguez, les auditories es fan sempre: el juliol del 2010 el nou govern tindrà les auditories o les que estiguin enllestides corresponents -perdó, el juliol del 2011, disculpin el lapsus-, el nou govern tindrà les auditories enllestides corresponents al 2010, ho tindrà tot això, si es refereixen a això quan es parla d'auditories; si es refereixen a auditories a les empreses públiques o a l'administració, això ho han dit vostès, això ho han dit vostès, això és una declaració seva, del Sr. Bauzá o no sé de qui, però de vostès, és a dir, quan es parla d'auditories és això.

Aleshores, jo intent contestar al Sr. Diéguez i per extensió a la resta de la comissió, és a dir, el tema és que les auditories es fan sempre, hi ha auditories que estan marcades per llei, s'envien a la Sindicatura de Comptes, que és un organisme essencial en aquest tema, i quan s'ha demanat s'han enviat al Parlament, a petició de grups parlamentaris, això també s'ha fet, concretament jo ho he fet en dues tongades, corresponents a l'any 2009, si no vaig errat a l'any 2009.

Aleshores això és així, si hi ha altre tipus d'auditories que es volen determinar, cap problema, el govern que entri està en el seu dret de fer les prospeccions que vulgui fer als comptes públics, només faltaria.

L'únic que li vull dir, Sr. Pastor, és que, per això l'interès meu i si no he entès molt bé la trama parlamentària en el millor sentit del terme, deman disculpes, però el meu interès, Sr. Pastor, és que vostès no puguin dir que hi ha cap sorpresa, clar i llampant tot, clar i llampant, les dades clares i llampants, amb ganes que quedin registrades, aquest és el meu objectiu: emmarcar-ho tot per donar les dades clares i llampants en aquest aspecte, aquest és el meu objectiu. Per ventura m'he equivocat, però jo volia plantejar aquesta intervenció d'aquesta manera, sense defugir la qüestió del Fons de Competitivitat, que, com pot suposar, és una qüestió espinosa per al conseller d'Hisenda, una qüestió espinosa perquè m'ha representat dures negociacions amb l'Estat i dintre del Consejo de política fiscal.

Factures pendents de pagament. Mirin, cada administració té factures pendents de pagament, jo els n'hi he esmentat algunes de la legislatura passada i d'altres el govern que va entrar el 2003 segurament en va trobar moltes de la legislatura precedent, això a totes les administracions passa en aquesta qüestió. Es tracta d'intentar desdramatitzar aquesta noció, factures en el calaix, que és l'eufemisme que fem servir des d'Hisenda o des de l'àrea econòmica existeixen sempre, no vol dir que el gestor les arraconi a un armari blindat perquè no les vol pagar, vol dir que hi ha uns tràmits administratius que poden ser més ràpids o més lents en funció de distintes qüestions: de com s'ha fet l'expedient, amb quina velocitat s'ha fet, quin tresoreria hi ha; clar, són molts factors que juguen aquí, a mi ja m'agradaria pagar les coses d'una manera més ràpida, però si no es pot ... El que du la tresoreria i ha tengut una feina ingent és intentar gestionar la tresoreria de la manera més eficient possible i garantir, sobretot, el funcionament de l'administració pública, això és fonamental, això és el que elimina qualsevol noció de desfeta, de problemes, de dificultats, en definitiva.

Dues coses més per acabar, perdoni, sí, hi ha una altra cosa que vostè em comentava, no me la voldria deixar, i si em deix alguna cosa, Sr. Pastor, em disculpi i me la recordi, el tema dels retalls. On són els retalls? Home, miri, els retalls el 2010 varen ser molt clars, varen ser pràcticament a totes les conselleries, amb una forquilla que anava del 5% fins a alguns casos del 30%; el 2011 s'ha mantingut això, amb un canvi important en relació amb el 2010, el 2011 els retalls més grans s'han posat, i això està en el pressupost prorrogat, o s'ha emmarcat a les conselleries inversores, precisament per tocar el menys possible les conselleries de perfil social, val a dir sanitat, educació i afers socials. Els retalls mitjans estan envoltant el 5,4%, la mitjana, educació, sanitat i afers socials, poden estar entre el 3 i el 5% amb aquest ventall, i hi ha conselleries netament inversores que tenen retalls de l'ordre del 30 i del 40%. Això jo ho he dit en

altres ocasions, no és la primera vegada que m'ho senten dir, però també crec que és oportú repetir-ho perquè la gent ho tengui clar, els retalls han anat per aquí. I això és el que determinam en el Pla de sanejament.

Quina és la mesura més important d'aquest pla, quina és la mesura més important per quadrar els comptes públics, que és el que hem enviat a Madrid? Doncs, aquesta indisponibilitat de crèdit momentània, això ho feim precisament per quadrar els comptes, que hi hagi permisos per endeutament a llarg, donar liquiditat a la comunitat autònoma i aleshores poder treballar amb major tranquil·litat, des d'una òptica de l'economia financera pública. Aquest és l'objectiu que hem fet, no em pareix insensat des d'una òptica tècnica, crec que és un objectiu plausible, interessant, i aleshores hem hagut de fer aquesta indisponibilitat de crèdit.

Jo li diré unes dades més, miri, en aquests moments, sense iniciar cap tràmit administratiu, hi ha uns 240 milions d'euros en el pressupost públic, sense iniciar cap tràmit administratiu. Hi ha 500 milions que ja han iniciat un tràmit administratiu, però que manca, com vostè sap, autorització de despesa. I després hi ha aquests 355 milions d'euros d'indisponibilitat de crèdit, que ha estat una ordre directa del conseller d'Hisenda, precisament per poder elaborar aquest Pla de sanejament. Això són els retalls més potents que hem fet.

En definitiva, Sr. Pastor, dues coses i acab: el govern que surti en aquests moments tindrà més ingressos d'aquí a dos anys, haurà de passar dos anys complicats, jo també ho he dit això, i ho he dit en el Parlament, no ho dic ara, vénen dos exercicis complicats, el 2011 serà difícil, el 2012 també, seran complicats. La recuperació econòmica encara no donarà els fruits esperats, per tant les liquidacions positives es podran començar a veure, segurament, a finals del 2012, del 2013, del 2014. I això, Sr. Pastor, serà possible, i em permetrà que ho digui amb tota contundència, gràcies a la feina que ha fet aquest Govern, sí, això és gràcies a la feina rigorosa que ha fet aquest govern, això serà possible gràcies a això; perquè hem fet una feina crec que de negociació difícil, dura, però crec que amb resultats positius, pensam, precisament, més enllà d'una legislatura.

I després, segona cosa, si el Sr. Rodríguez em deixa parlar, segona cosa, vostès rebran una economia en repunt, no sabem fins a quina, com ho podríem dir, fins a quin nivell de robustesa, però sens dubte reben una economia en repunt, amb taxes positives de creixement; a Pitiüses es creix en el 2% ja, en el conjunt de les Illes fregaríem l'1%. Això és el que nosaltres deixam a banda d'altres coses que segurament vostès criticaran, i és lògic, però les dades macroeconòmiques objectives són aquestes i el meu interès era explicitar-les clarament aquí.

Gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn de rèpliques i primerament pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el conseller ha dit que la meua intervenció no havia estat coherent amb les meves exigències; jo pens que li he parlat precisament de l'ordre del dia, m'he limitat a parlar de l'ordre del dia, i d'aquelles coses que vostè m'ha fet referència.

Nosaltres volíem saber si avui ens donaria l'esberrany que vostè ha presentat a Madrid del Pla de sanejament, veim que no té cap interès ni cap intenció ni una, veim que vol seguir ocultant quines són aquestes dificultats que ha tengut vostè perquè es duqués a aprovació. Clar, és que resultarà que es digui que no s'ha aprovat el pla és una mentida, no, el que seria una mentida seria dir que s'ha aprovat el pla. És a dir, el pla no està aprovat, per tant no s'ha dit cap mentida ni una. I si haguéssim de demanar responsabilitats pels que han dit mentides, bé, algú d'aquí no sé com ho passaria.

Jo, la veritat és que m'havia agafat aquesta intervenció seriosament, és a dir, amb respecte, crec que l'he feta intentant respectar el seu torn, intentant respectar les seves explicacions i entenc que qualche diputat vengui aquí a intentar llevar rellevància a aquesta intervenció i que, com el dia del debat de l'estat de l'autonomia, volíem parlar de qui aparcava o no aparcava en el pàrquing del Parlament, avui volem parlar de quin ajuntament o no parla el Pla de sanejament. Escolti, nosaltres aquí venim a passar comptes al seu govern, venim a passar comptes al Govern del Sr. Antich, que és precisament qui ha gestionat els comptes d'aquesta comunitat autònoma durant quatre anys.

I em pareix molt poc seriós que es vulgui banalitzar, llevar importància al drama que viuen els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat i el que suposa al dia d'avui tenir un pressupost prorrogat i al mateix temps no tenir el Pla de sanejament aprovat; és a dir, vostès li llevaran la rellevància que vulguin, però crec que, com a mínim, requereix una miqueta de respecte i un poquet de seriositat per part dels grups que han intervengut. És a dir, no m'esperava menys d'algú que ha intervengut, he de dir la veritat, me'n hagués dut alguna sorpresa, però pensava que el darrer dia i amb la tranquil·litat que et pot donar ja estar després d'un procés electoral, com a mínim imperaria el respecte als membres d'aquestes cambra.

Jo la veritat és que les dades que ens interessaven precisament eren les del Pla de sanejament, Sr. Conseller, és a dir, la resta de dades que vostè ens ha donat les ha repetit en reiterades ocasions i, bé, les podem tenir en compte o no tenir-les en compte; a nosaltres el que ens interessa, precisament, és aquest pla de sanejament, perquè ens temem que qui l'haurà de continuar negociant serà el Govern que entrarà. I no estaria gens malament saber què és el que ha impedit que el Govern central arribàs a un acord amb vostès per consensuar aquest Pla de sanejament? Estaria molt bé, estaria molt bé que el Consell econòmic de política financera ens digués per què no li ha anat bé.

Clar, i vostè ens dóna dades generalistes de percentatges, és que a nosaltres ens agradaria saber-ho en concret, clar, perquè els nous gestors hauran d'afrontar una realitat que serà dura i complicada. I estaria molt bé o hagués estat molt bé, perquè les xifres les tendrem exactament igual si ens les dóna o no ens les dóna, que haguessin vingut de vostès, que hagués dit molt bé o hagués dit molt de vostès que vostès haguessin estat els que ens haguessin aportat tota aquesta documentació.

I ara ens diu, clar que existeix, que el Pla existeix; bé, existeix, però nosaltres no el coneixem; és a dir, jo m'imagín que existeix, m'imagín que, com a mínim, vostès tenen un esborrany, és que el que li demanam és això, nosaltres no posam en dubte que el pla no existeixi, però no hi ha un pla aprovat, no tenim un pla aprovat. I si tenien un esborrany, com a mínim ens hagués agradat saber, amb antelació al dia d'avui, perquè ara tanmateix ja ho sabrem, en què consistia.

Per cert, del que vostè diu que és com a una anècdota, aquesta emissió de deute públic de 30 milions d'euros que vostè ni tan sols ha publicitat i que ha considerat que ni tan sols els ciutadans havien de saber, a part d'aquells que es dediquen cada dia a llegir el BOIB, ens podria dir a quin interès, per cert, és a dir, per fer una suma, a quin interès pot costar a les arques de la comunitat, quin interès haurà de pagar o hauria de pagar al dia d'avui amb l'increment d'IPC que hi ha i les despeses bancàries que pot suposar això? Crec que estaria bé saber-ho.

Vostè diu que, clar, la política econòmica d'avui doncs s'ha de fer amb aquest sistema; bé, doncs nosaltres ho qüestionam, pensam que no s'havia d'haver arribat mai aquí; pensam que les administracions públiques al dia d'avui hagin de continuar assumint crèdit que podria anar cap a la gent, doncs no és la millor manera, és a dir pensam que no és una bona forma de fer política. Pensam que és ver que a les entitats financeres avui els costa deixar doblers a les administracions públiques, però encara n'hi costa molts més deixar doblers als ciutadans, i això també, Sr. Conseller, és una drama.

A nosaltres, Sr. Conseller, el que ens interessa és el Pla de sanejament, ens interessa el Pla de sanejament i ens interessa aclarir d'una vegada per totes el Fons de Competitivitat. El tema del Fons de Competitivitat està clar, és a dir, qualcú s'ha adonat, ara fa uns mesos, després d'aquesta reunió de la comissió, però nosaltres ja ho vàrem dir precisament quan vàrem veure el pressupost general de l'Estat, la Llei de pressuposts generals de l'Estat ja deia que aquests doblers no arribarien, i nosaltres ho vàrem denunciar i ho vàrem dir, i vostès ens deien que estiguéssim tranquils que això s'estava negociant, però ha passat quasi un any. I les negociacions s'hauran tengut, no li

qüestionam la seva feina, però entenem que, com a mínim, han fracassat, no sabem si han fracassat per part seva o han fracassat per l'altra part. De fet, vostè, i a més li he tret el retall de diari, vostè ja reconeixia públicament a una entrevista que els doblers no arribarien ni en el 2010 ni en el 2011, és a dir, vostè mateix ho reconeixia i ho feia públic. I en seu parlamentària ha qüestionat si això seria així o no, i ara ens torna a dir que fins al darrer moment ha negociat i que aquests doblers intenten que arriben -que li agraim molt que vostè segueixi negociant-, però vostè se n'anirà d'aquí havent fracassat en la seva política econòmica i sobretot en la seva política negociadora, perquè quan un negocia i no ho aconsegueix, fracassa. I jo crec que això serà el balanç de la seva gestió.

El tema del conveni. Ara resultarà que Madrid tampoc no compleix. Si vostès llegeixen el conveni, el conveni compromet al que compromet, és a dir, les quanties que fixa aquest conveni possiblement algunes s'han complert, és que s'han complert, és que s'han rebut els 28 milions d'euros, però és que el problema és que han licitat 200 milions d'euros que no estan compromesos o que no estan fixats o que no estan garantits. I el que ha aprovat a Madrid, el Consell de Ministres, que és ver, està pendent de negociació amb conveni; però les empreses han fet la feina, les empreses han pagat la feina, les empreses han fet els certificats i aquestes empreses estan pendents que vostè arribi a un acord amb Madrid. Això no pot ser, Sr. Conseller. Quan a una empresa se li adjudica una obra vol les garanties de poder pagar els seus homes i poder pagar i continuar funcionant, com ho fa aquesta gent? Això és un drama.

Vostès no dramatitzen absolutament res i per a vostès sembla que no hi ha res que tengui importància, però nosaltres veim cada dia que empreses tenen dificultats. I si a sobre l'administració pública no pot complir els seus compromisos, es converteix en un drama, i a més, en un drama personal. Escoltin, m'agradaria una explicació: com és possible que amb aquest conveni, que no compromet unes quanties, més que generalistes, i que no fixa terminis, vostès han pogut adjudicar obres aproximadament, que és el que entenem, per uns 200 milions d'euros? És que ens ho hauran d'explicar.

Nosaltres, jo no he gestionat mai el Govern, però gestion un ajuntament i Intervenció no ens fiscalitza si no tenim garantit el pagament, faltaria més, clar. I és que ara pareix que no passa res, perquè com que sempre queden factures dins els calaixos, doncs el que vengui les pagarà; és ver, Sr. Conseller, però això són factures ordinàries, no factures en aquest cas, no, no, són factures de funcionament, són factures de funcionament, Sr. Conseller, no, en aquest cas en base a un conveni que no sabem quan el cobrarem, que depenem de la voluntat de Madrid. És que això no pot ser, és que vostè o l'administració tal vegada pot esperar a cobrar aquestes factures, tal vegada pot esperar a cobrar aquest conveni, qui no pot esperar són les empreses que han fet la feina. Clar, i resulta que tenen cinc vagons de tren tram dins unes cotxeres, que possiblement qualche empresa els ha hagut de pagar, doncs el Govern deu estar pendent de veure si firma el conveni amb Madrid; és que resulta que hi ha tres empreses que fan la línia Palma-Manacor-Artà, que fan la feina cada dia, i resulta que estan pendents que vostès negociïn amb Madrid i que els arreglin el conveni, és que això no pot ser! És que l'administració pública no es pot dur amb aquesta ..., és que no pot ser, Sr. Conseller!

És a dir que l'economia, clar, funciona d'una altra manera. I a mi em pareix molt bé que venguem aquí a donar classes d'economia, però que al final, no, no, no, al final és la pràctica, al final és el dia a dia i al final són les empreses, perquè d'aquí al final qui dóna feina en aquesta comunitat no són vostès, ni serà el Govern que entrarà, són les empreses privades i són els que inverteixen. Clar, és que si aquests no tenen les garanties de cobrar el que fan al final és eliminar empreses.

Miri, Sr. Conseller, jo ja per acabar, l'únic que li vull dir és que manifest la meua decepció per les dades que vostè avui ens ha aportat, a mi m'hagués agradat que vostè avui hagués estat molt més clar, és a dir, tenia una oportunitat de donar explicacions davant els ciutadans que no ha volgut donar, bé, i que al final doncs l'únic que puc fer és desitjar-li el millor, però que el balanç que fem nosaltres de la seva gestió econòmica i l'herència que deixa a aquesta comunitat no pot ser pitjor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc vull agrair al conseller totes les explicacions que ha donat, totes les dades que ha aportat, efectivament algunes d'elles ja conegudes, d'altres amb més detall, i jo només vull reiterar una cosa que ja he dit en part a la primera intervenció. Actualment la major part del dèficit públic correspon a l'Estat, la major part, al voltant del 80%, i l'Estat té problemes davant la Unió Europea per justificar tot aquest dèficit i per davallar aquest dèficit, i en aquests moments està traslladant aquesta situació a les comunitats autònomes, que som les que gestionam polítiques socials, educatives i sanitàries.

En concret, per tant, jo entenc i emmarc que aquesta decisió de no avançar els 240 milions d'euros del fons de competitivitat no és ni més ni pus que una necessitat del Govern estatal per, diguem, justificar-se davant la Unió Europea, però és inacceptable que, a les Illes Balears, no se'ls avancin aquests 240 milions d'euros del fons de competitivitat i que ens obliguin ara en aquests moments a plantejar un pla de sanejament que encara farà que s'hagin de fer més retalls dels que ja s'havien fet fins ara, cosa inassumible per les Illes Balears. No sé si la via judicial o la via negociadora és la millor. La via judicial segurament serà llarga; la via negociadora no sabem si pot donar resultats o no. Fins i tot el president del Govern, en un acte electoral, va venir aquí a les Illes Balears, va dir que estava disposat a negociar. Nosaltres, com que ja hem vist que moltes d'aquestes negociacions han acabat en no-res, som molt escèptics en relació a aquesta situació. El que és clar és que o arreglam aquesta situació o, com deia, els retalls no són acceptables.

En definitiva, per tant, continuem reiterant aquesta petició i aquesta proposta de pacte entre tots per, diguem, plantar cara davant el Govern estatal sigui qui sigui que governi en el futur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Bien, ya vemos que se van rectificando las posiciones iniciales. Ha servido para algo esta comparecencia, ya se reconoce que no ha habido un rechazo del plan de saneamiento, sino que en estos momentos se está en proceso de negociación. No tiene que confundir nadie, y hay que decirlo porque a veces sí que conviene explicar las cosas con claridad, que no es lo mismo haber suspendido que estar examinándose, y aquí lo que se había dicho es que el suspenso ya estaba puesto, cuando uno está haciendo un examen. Hay que recordar las enseñanzas que uno recibe en el colegio para no decir esas cosas de forma tan incorrecta y también para escuchar con atención cuando está hablando otra persona, porque de esa manera uno se entera y luego no dice las cosas y barbaridades que se dicen.

Sr. Conseller, partidas raras..., no voy a hablar de partidas raras porque usted conoce cómo funcionan las partidas raras, porque cuando llegó se encontró con una partida en un presupuesto anterior de 500 millones de euros, aproximadamente, que la Sindicatura de Cuentas dijo que era falsa, es decir, que quien negociaba, quien hacía los presupuestos antes con el voto de quien protesta ahora, para cuadrar el presupuesto, como le faltaban ingresos, puso una partida de unos 500 millones y pico de euros de supuesta deuda histórica del Gobierno sin ningún tipo de apoyo ni nada. Y ahora se nos dice que el fondo de competitividad aprobado por una ley del Congreso no se puede presupuestar como se está haciendo en otras comunidades autónomas del Partido Popular, como usted claramente ha dicho. En fin, no vamos a hablar de más incoherencias porque creo que es hora de resumir y cerrar el presente asunto.

Sr. Conseller, usted recibió en esta comunidad autónoma un coche que se había salido en las curvas del exceso de gasto en un momento de tremenda euforia, con las ruedas pinchadas, con agujeros por todos lados, y con un motor que no funcionaba que era el motor de la construcción; lo recibí con ese motor, el de la construcción. Cogimos ese motor, cogimos ese coche, le cambiamos el motor, le pusimos el que tocaba que era el del turismo, lo ajustamos con el pacto de la competitividad y con el pacto del turismo con la firma de todo el mundo, incluso de quien estaba en la oposición, se le hicieron los ajustes generales que se necesitaban -reducción presupuestaria, etc.-, y a un coche al cual hasta le habían robado las piezas, no lo olvidemos, porque muchas piezas habían sido robadas también, con todos estos ajustes y con medidas complementarias que hizo de reducción hace poco de déficit público, funciona. Cinco meses...

(Remor de veus)

...cinco meses reduciendo el desempleo y está ya creando empleo neto, está creando empleo neto. Ahora vendrá otro y se va a subir al coche; se subirá al coche, le pondrá pegats si no lo sabe llevar muy bien al principio, le pondrá pegats, pero cuando el coche ruede dirá que es mérito suyo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, una mica de silenci, per favor. Continuí, Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sra. Presidenta, por hacer un papel educador, que siempre es bueno en esta comunidad autónoma.

Pues bien, pues cuando el coche funcione, pese a los golpes que se van a ir dando al principio, dirán que es mérito suyo, y es así. Yo lo único que espero es que en el 2015 no toquen muchas cosas, que no cambien el motor como lo cambiaron la otra vez, y que en el 2015 no lo volvamos a encontrar en la cuneta.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, en torn de contrarèplica i per acabar aquesta compareixença té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Gràcies. Molt bé, primer de tot voldria dir, ja que és la meva darrera intervenció, que em pareix al·lucinant l'actitud d'alguns diputats, així ho he de dir així de clar; em pareix al·lucinant, francament. És a dir, si estiguessin a la meva classe els trauria, em pareix al·lucinant. Crec que s'ha de ser respectuós amb la gent que parla, crec que s'ha de ser respectuós...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

...amb la gent que parla. Primera qüestió. Segona...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, faci la seva intervenció. Senyors diputats..., senyor diputat, crec que convendria...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

Sr. Diputat..., un momentet, Sr. Conseller. Sr. Diputat, li preg que mantengui la compostura, ja que és la darrera sessió que tenim. Ja crec que en altres sessions vostè ha demostrat una mica la seva actitud, i li deman que aquesta darrera vegada almanco es comporti. Moltes gràcies, senyor... Moltes gràcies.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sra. Presidenta, una qüestió d'ordre. Sra. Presidenta, com a portaveu d'aquest grup li deman la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Portaveu, no hi ha paraules. Qui dirigeix el debat és aquesta presidenta i en aquests moments toca intervenir el conseller. Conseller, intervengui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Molt bé.

(S'escolten veus de fons inintel·ligibles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuí, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Carles Manera i Erbina):

Sí, això dic jo, acabar d'aquesta manera...

Bé, el que els estava comentant. Sr. Pastor, que el balanç i l'herència meus seran molt negatius per a vostè, ja ho sé, no en tenc cap dubte ni un; em preocuparia que em diguessin el contrari, és normal que diguin això, jo ho entenc. És indiferent, les dades que un pugui posar damunt la taula que vostès comprovaran que no falten a la veritat i que demostrin aquesta recuperació i tot el que he anat dient a la meva intervenció. En descàrrec de l'equip econòmic d'aquest govern hem de dir que hem fet front a la crisi més greu que hem tengut des dels anys trenta, i això és un element important que ha condicionat molt la política pública i la política econòmica.

Però anem al gra del que vostè em demana. Pla de sanejament. És evident, vostè no ha dit cap mentida, Sr. Pastor, jo no dic que vostè digués mentides, no ho he dit; però jo tampoc, jo no he mentit en aquesta qüestió i pràcticament no he mentit en cap informació econòmica que he donat, ho dic amb tota solemnitat, si m'ho permet. El pla de sanejament no s'ha rebutjat perquè no s'ha presentat en el plenari. Al plenari del Consell de Política Fiscal es presenten els plans que estan ja madurs entre l'administració autonòmica i l'Administració General de l'Estat, i a partir d'aquí s'aproven. Això, insistesc, és el que ha passat, a banda de Balears, amb set comunitat

autònomes més on hi ha hagut aquest tipus de negociació de caràcter bilateral. Per tant jo insistisc, de veritat li dic, Sr. Pastor, que no crec que sigui un tema tan dramàtic, i no vull minimitzar la situació de la gent que vostè deia, però no crec que sigui un tema tan dramàtic el fet que un pla de sanejament no s'aprovi des del moment en què el 2007, quan jo vaig entrar de conseller, tampoc no estava aprovat el pla de sanejament i ningú no va fer cap drama al respecte.

Allò de llevar importància a la intervenció, jo interpret que no ho ha dit per jo, però jo li puc garantir que en aquesta intervenció..., ja ho sé, Sr. Pastor, estic segur que no ho ha dit per jo, però jo li he donat tota la importància del món, tota, de veritat ho dic, diputats del PP, tota la importància del món he donat a aquesta intervenció, perquè m'interessava precisament que les variables econòmiques quedassin clares, llampants, es fes una síntesi de tot el que he anat dient els darrers mesos i es tengués un coneixement detallat el més acurat possible de la situació economicofinancera d'aquesta comunitat autònoma i del seu quadre macroeconòmic.

No em pareix -també li ho dic amb respecte, Sr. Pastor- no em pareix adequat vincular el drama que té la gent que està a l'atur, o la gent que ho està passant malament, amb el fet que no hi hagi un pla de sanejament ni que estigui un pressupost aprovat. No em pareix una correlació directa. Hi ha un pressupost prorrogat i no hi ha un pla de sanejament i, la veritat sigui dita, com recordava el diputat Diéguez i jo ja havia dit a la meua intervenció, Balears és l'única comunitat autònoma que està reduint atur en els primers cinc mesos, dades de l'Institut Nacional d'Estadística al respecte. Per tant no crec que sigui una correlació molt científica posar el drama de la gent, que ningú no nega, el fet que redueixi l'atur no vol dir que no entenguis més 80.000 persones que tenen problemes importants a casa seva, però no té una relació directa, en absolut, el fet que hi hagi un pressupost prorrogat, que no hi hagi un pla de sanejament, amb el fet que s'incrementin les taxes d'atur o minvi l'activitat econòmica.

Per què no s'ha admès aquest pla de sanejament? Home, jo ho he explicat en el text, crec que li ho he contestat, però li ho torn a dir; vostè m'ho ha tornat demanar i jo li ho torno a dir: no s'ha aprovat o no hem arribat a un acord l'Estat i nosaltres pel tema del fons de competitivitat, precisament per això, pel tema del fons de competitivitat, perquè això ens genera una dificultat en els ingressos. Jo, això, li ho he dit, jo crec que he estat clar en això. Vostè diu que no i jo pens que sí. Hem estat clars en les dades que hem aportat en aquesta compareixença des de totes les esferes: deute, dèficit, macroeconomia, dades microeconòmiques, dades d'atur, etc., etc., economia pública. Per tant no s'ha admès per això. Com no s'ha admès a altres comunitats autònomes d'altre signe polític, perquè hi ha problemes de negociació entre les comunitats i l'Administració General de l'Estat. Això és una negociació molt tècnica; vostès ho saben perquè ho han vist també en el moment que governaven i ara ho tornaran a veure. És a dir, és una negociació molt tècnica entre els equips d'Hisenda de l'Administració General i la conselleria, i aleshores es planteja una sèrie d'enquadraments i ajustaments que a vegades no s'hi està d'acord. Això ha passat amb nosaltres i ha passat amb set comunitats més, i per això els plans no s'han duit al plenari, perquè precisament no hi havia el consens necessari perquè

s'aprovassin. Aquesta és la situació per la qual el pla de sanejament està encara en el moment que està.

He de dir que hi ha bones perspectives que el Consell de Ministres, al marge que hi hagi un nou Consejo de Política Fiscal -per això la ministra ho va dir en el darrer Consejo-, pugui donar el *placet* per endeutament a llarg si s'arriba a un acord amb les comunitats autònomes. Hi ha aquest marge que és interessant; per això nosaltres hem apurat al màxim les nostres negociacions i crec -sincerament li ho dic- que ho deixam ben encarrilat al nou govern, crec que ho deixam ben encarrilat.

El tema del bo aquest. Miri, la dada d'interès és l'euribor +2,86%. Això és un interès que comparativament amb..., això no és un bo patriòtic, eh?, erròniament a vegades s'ha dit... No té res a veure amb estalvi privat; els bons patriòtics que vàrem emetre varen tenir un èxit fulgurant, es pagaven al 4,75 més tres punts de comissió, és a dir, es pagaven al 7,75, ben igual que a Catalunya o que al País Valencià, i en aquest sentit crec que l'operació que feim és una operació raonable en el mercat financer actual. Li he de dir que vostè deia que totes les comunitats autònomes poden cercar altres vies i que vostès no estarien a favor d'una via com aquesta; doncs miri, pràcticament totes les comunitats autònomes estan cercant vies de finançament. La comunitat valenciana, concretament, no fa molt va fer una segona emissió; Catalunya ja va fer una segona emissió de bons patriòtics que va tenir un èxit; no així la comunitat valenciana, que ha deixat sense cobrir l'emissió que ha fet. Però en la situació de sequera de crèdit les administracions públiques cerquen en aquest aspecte unes vies de trobar crèdit suficient, de trobar liquiditat que en els temps que corren encara no és fàcil. Els mercats interbancaris, perquè s'entengui, estan tancats encara, no hi ha fluïdesa de crèdit entre els mercats interbancaris, i això crea molts de problemes per a l'assoliment de crèdit als particulars i a les administracions públiques. Aquesta seria l'explicació del perquè s'ha adoptat aquesta figura o aquesta modalitat en el mercat financer.

Quant a les licitacions jo comprenc el que vostè diu, és un tema preocupant, ningú no diu que això sigui una situació fàcil. No és fàcil en els moments actuals per a les administracions públiques, Sr. Pastor, siguin del color que siguin, no només a Balears, eh?, segurament l'àmbit municipal té un altre..., encara que vostè ho diu i ho coneix prou bé, molt més que jo, l'àmbit municipal tenguí una lògica particular o tenguí uns mecanismes interns que potser no són exactament iguals als d'un govern autonòmic, però si vostè comprova el que passa a Balears amb el que succeeix a altres comunitats autònomes, del color polític que sigui, aquestes dificultats són inherents per un motiu molt clar: perquè el Govern de l'Estat ha fet una política molt restrictiva en el capítol d'inversions. De fet el Ministeri de Foment ha retallat un 40% les inversions, la qual cosa doncs restringeix possibilitats de celeritat en els acords amb les comunitats autònomes. Això està passant pràcticament a totes.

Jo li he de dir que jo personalment he parlat amb empresaris que estan en situació difícil i que comprenc que tinguin preocupació, és a dir, vull que vostès ho sàpiguen, i els hem comentat aquest estat; els empresaris entenen la situació però evidentment segueixen amb la seva òptica -lògica- de saldar al màxim possible, el més aviat possible els comptes que l'administració deu al món privat. L'administració, com vostès saben, sempre paga, no hi haurà problemes al respecte, i s'ha de donar en aquest aspecte, sigui el govern que sigui, un missatge de tranquil·litat. Em pareixeria poc assenyat donar missatges contraris, sempre que no faltin a la veritat. Jo crec que nosaltres en aquest aspecte hem de donar i podem donar amb rigor un missatge de tranquil·litat al món de les empreses perquè l'administració acabarà complint amb els seus compromisos, i les dificultats que pot tenir en aquest moment de tresoreria joestic convençut que es resoldran. De manera que crec que amb això, més les liquidacions que poden venir en els propers exercicis, esper que la Tresoreria de la comunitat torni a tenir una situació més afalagadora i pugui fer front als seus compromisos en millors condicions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, també, a diputats i diputades.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS